

Silivri REHBER

AKTÜEL DERGİ

HAZİRAN-TEMMUZ 2025 | SAYI: 3

Bir Silivri efsanesi

TURGUT BİNGÖL

Kıbrıs Destanının
Silivrilî Kahramanları

Küçük başlayın ama
Cesur olun!

Bir ok, bir ilçe, bir hayal:
Silivri'den Türkiye'ye

Sanatla bütünleşen
bir yolculuk: **Ahenk**

YAŞAM
BAŞLADI

YILDIRIMLAR
KONUT

- 4.867 m2 arsa
- 4 Blok

- 9 Ticari alan
- 63 Daire (2+1 ve 3+1)

10 AY SONUNDA
YAŞAM BAŞLIYOR

YILDIRIMLAR
KONUT

- 5.053 m2 arsa
- 4 Blok

- 20 Ticari alan
- 80 Daire (2+1 ve 3+1)

“Güven İnşa Eder”

4 AY SONUNDA
YAŞAM BAŞLIYOR

YILDIRIMLAR
KONUT

- 5.000 m2 arsa
- 4 Blok

- 11 Ticari alan
- 72 Daire (2+1 ve 3+1)

16 AY SONUNDA
YAŞAM BAŞLIYOR

YILDIRIMLAR
KONUT

- 4.500 m2 arsa
- 3 Blok

- 4 Ticari alan
- 56 Daire (2+1 ve 3+1)

YILDIRIMLAR
GRUP

Yıldırım Konut bir Yıldırım Grup iştirakidir.

Piri Mehmet Paşa Mah. Ahmet Öney Sokak No: 11 Silivri / İstanbul

0544 411 0320 | 444 0 657 | 0542 718 8768

www.yildirimlarkonut.com

Beyaz Eşya ve Mobilya'nın Trakya'daki Adresi

BAŞAK TİCARET

istikbal

arçelik

BELLONA

Alibey Mah. Kara Mustafa Cad. No: 28-30
(Mobilyacılar Caddesi) Silivri / İSTANBUL
Tel: 0212 727 92 02 Gsm: 0549 630 56 06

Merkez: Alibey Mah. Aziz Sk. (Eski Devlet Hastanesi Yanı) No: 21/1A Silivri / İSTANBUL
Tel: 0212 727 99 92

Şube: Yeni Mahalle Türkün Cd. (Sarı 107)
Dükkan: 2 Silivri / İSTANBUL
Tel: 0212 727 11 97

Lüleburgaz Şube: Özerler Mah. Turgutbey Cd.
No: 28/A (Akbank Karşısı) Lüleburgaz/Kırklareli
Tel: 0288 417 59 33 | 0530 264 40 48

www.silivriarc.com

Merkez: Alibey Mah. Kara Mustafa Cd.
(Mobilyacılar Cd.) No: 20/B Silivri / İSTANBUL
Tel: 0212 727 17 17

Şube: Alibey Mah. Ali Çetinkaya Cd.
Aziz Sokak No: 15 Silivri / İSTANBUL
Tel: 0212 727 39 39

+90(533) 090 79 88

Sunflower

sunflower.com.tr

Çantaköy

Haritada görüntülemek için QR kodu

**Silivri-Çorlu D-100 karayolu üzerinde
Çantaköy mevki Balaban Mahallesi'nde
deniz manzaralı 92.650 m2 arsa içinde
toplam 134 villadan oluşan proje de;**

• **H1 modeli 4+1 villalar;**
200 m2 kullanım alanlı.

• **H2 modeli 5+1 villalar;**
291 m2 kullanım alanlı.

- ✓ Depreme karşı güvenli
- ✓ İleri Ahşap Teknolojisi / Ekolojik ve Sağlıklı
- ✓ Akıllı Ev Sistemi
- ✓ Konforlu, Keyifli ve Ergonomik
- ✓ Sosyal Tesis ve Spor Alanları
- ✓ Ahşapsan Mutfak
- ✓ Çimstone Tezgah
- ✓ Beyaz Eşyalar
- ✓ Doğalgaz Yerden Isıtma
- ✓ Isıtma ve Soğutma Sistemli Klimalar
- ✓ Çim ve Otomatik Sulama Sistemi
- ✓ Genel Jeneratör Sistemi

SİLİVRİ
REHBERHAZİRAN - TEMMUZ 2025 | SAYI: 3
AKTÜEL ÜCRETSİZ DERGİ

İMTİYAZ SAHİBİ

CCN Medya Reklam Ajansı Adına
Alparslan ERMİŞGENEL YAYIN YÖNETMENİ ve
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Alparslan ERMİŞ

EDİTÖR

Gizem Ermiş

YAPIM

CCN MEDYA REKLAM AJANSI

YAZARLAR

Lütfü ERTÜRK
Selçuk KIROĞLU
Servet YILDIRIM
Fzt. Nihan GÜRSOY
Aile Danışmanı Döne BİTİŞİK
Uzm. Est. Yaprak Yonca SEVGİLİ
Hüseyin KURU
Mutlu URAL

BASKI

Matbaa Basım ve Ambalaj
San. Tic. Ltd. Şti.
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi
4. Kat C Blok 2NC1 Topkapı / İstanbul
Tel: 0(212) 523 37 37

YÖNETİM OFİSİ

Adres: Piri Mehmet Paşa Mahallesi
Başkomutan Caddesi Mustafa Fahri İş
Hanı No: 58 Kat: 3 Daire: 7
Silivri / İstanbulDERGİDEKİ YAZI, FOTOĞRAF VE DİĞER
GÖRSELLERİN İZİN ALINMADAN VEYA
KAYNAK GÖSTERİLMEDEN HER TÜRLÜ
ORTAMDA ÇOĞALTILMASI YASAKTIR.

Bu sayıda

6-7

Gazoz Olma Efsane Ol
YAZAR LÜTFÜ ERTÜRK

10-11-12-13

Kıbrıs Destanının
Silivrilili Kahramanları:
Cepheden Hatıralar

14-15

Küçük başlayın
ama cesur olun!

16-17

Ben hazırım, ya siz?
YAZAR SELÇUK KIROĞLU

18-19

Bir kültürün ve
geleneğin izinde:
Silivri Yoğurdu

20-21

Gönüllere Dokunan
Bir İsim: İrfan Ermiş'e
Sonsuz Saygıyla

22-23

Bir ok, bir ilçe, bir hayal:
Silivri'den Türkiye'ye

24-25

Misafir
YAZAR SERVET YILDIRIM

26-27

Serinlemek uğruna
yüz felci olmayın!

28-29

Silivri'de geniş açıyla
açılan manzaralar:
Bisiklet, Telefon ve
Panorama Yolculuğu

30-31

Çocuklar için
psikolojik sağlamlık

32-33

Cildinizi Güneşle Değil,
Bilinçle Aydınlatın

35

İsmail Bingöl
Kimdir?

36-37

Turgut Bingöl Efsanesi
YAZAR LÜTFÜ ERTÜRK

38-39

Çıvgar

40-41

Denemeler
YAZAR HÜSEYİN KURU

42-43

Sporda Ebeveyn Eğitimi
YAZAR MUTLU URAL

44-45

Sanatla bütünleşen
bir yolculuk: AhenkHazinenin
farkında
olmayan hazineler...

ALPARSLAN ERMİŞ

İMTİYAZ SAHİBİ

Bu sayıda size epeydir aklıma takılan bir konudan bahsetmek istiyorum. İlçemizde yaklaşık 40 bin öğrenci var. Anaokulundan lisesine kadar, 40 bin öğrenci... Peki, bu öğrenciler doğdukları, yaşadıkları, belki de ileri de iş yapacakları ilçeyi ne kadar tanıyor? Yoldan geçen herhangi bir öğrenciyi çevirip sorun bakalım, Silivri tarihi ile ilgili hangi konulara hakimler? Çocuklarımız; Antik Çağ'dan bu yana birçok medeniyete ev sahipliği yapan ilçemizin geçmişini ne kadar önemsiyor?

Silivri Kaymakamlığının, İlçe Belediyesinin, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün bu konu hakkında ne gibi bir çalışması var? Çocuklarımız çarşıdan geçerken Piri Mehmed Paşa'yı, sahilde dolaşırken Mimar Sinan'ı, Kale'den aşağıya inerken bina aralarında gördüğü surların ne zaman yapıldığını, neden yapıldığını, neleri ifade ettiğini biliyorlar mı? Çocuklarımız Selimpaşa'ya, Büyük Çavuşlu'ya, Değirmenköy'e, Çanta'ya ne kadar hakimler. Meselâ ilçemizde kaç mahalle var dediğinizde liseye giden bir öğrenci, oturduğu mahalle haricinde hangi mahalleyi biliyor? Mayasına suyuna kurban olu-

nan şehrin nimetleri çok mu önemsiz? Yoğurthane mekânları, kavun, ayçiçeği, karpuz, domates alelâde ürün isimleri midir? 50-100 yıl sonra Silivri'nin geçmişiyle ilgili konuşabilecek olan kaç çocuğumuz olacak?

Silivri'mizdeki tarihçilerimiz ellerinden geleni yaparken, meselâ "Geçmişten günümüze Silivri" kitabı, okullarda çocuklarımıza dağıtıldı mı? Okunması sağlandı mı? Rahmetli Hulusi Üstün'ün kitapları acaba hangi çocuğumuzun eline geçti?

Atapro yapımcılığında Silivri'nin öz kimliğini ve tarihini anlatan onlarca belgesel, öyle usul usul sessizliğe mi gömülecek, o mahallenin çocuklarına da işlenecek mi? Silivri Rehber'de olabildiğince tarihimize yönelik bilgiler verip, basıp, dağıtımını sağlıyoruz. Elimizden geleni biz yapmaya çalışıyoruz ancak Silivri tarihini gelecek nesillere aktarmak için kimler dertleniyor? Değerleri büyüklerim, Sayın Kaymakamımız, Belediye Başkanımız, İlçe Milli Eğitim Müdürümüz...

Gelecek nesillerimize aktarmamız gereken çok fazla bilgimiz var. Silivri Belediyesi Kültür Yayınları adı altında özetleştiril-

miş bir şekilde çocuk kitapları basılıp, neden dağıtılmasın? Bir çocuğumuza Orhan Gazi Bey'i, Persleri, Bizanslıları, Kale'yi, Değirmenköy'ü, Selimpaşa'yı, Üzüm Bağlarını ve daha nicelerini sorduğumuzda en azından bir cümle dahi olsa bir bilgi alsak kötü mü olur?

Yarın bu öğrenciler Türkiye'nin belki de Dünya'nın birçok noktasına varıp ilçemizi temsil edecekler. "Ben Silivri'de yaşadım" veya "Ben Silivri'liyim" derken, tarihi, kültürünü, doğasını anlat-salar fena olmaz mıydı? Çok soran ve sorgulayan bir makale oldu ancak gerçek bu.

Yeni nesilleri doğup büyükleri ve yaşadıkları şehre dair kültürel bağ bilinciyle yetiştirmesek elimizdeki hazine uçup gider. 20-30 yıl sonra tekrar başa dönüp "Acaba Silivri'de neler yetişti, neler yapıldı" gibi arayışlara mecbur bırakmak zorunda kalırız.

Onlardan bu bilgileri saklamayalım, biz önlerine koyalım.

Belki de Silivri tarihine büyük bir hizmet yapmış oluruz? Ne dersiniz?

LÜTFÜ ERTÜRK

YAZAR

Gazoz Olma Efsane ol!

Yine bir reklam repliğini başlığımıza taşıdık! Merak etmeyin, “efsaneler(!)” üzerine güzellemler yapmıyacağım. Bu kez Gazozları anlatacağım sizlere. Düpedüz **Gazoz** işte! Önce bir bakalım neymiş gazoz? Nasıl çıkmış ortaya? **Silivri’de ilk gazozu kim ve ne zaman yapmış?**

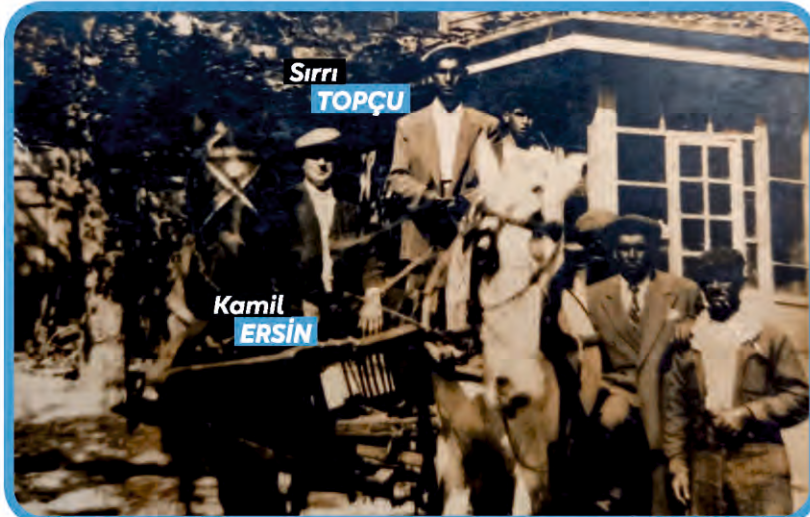
Gazoz, Fransızca gaseuse-gazeux (karbonatlı / gazlı) sözcüklerinden türetilmiş ve 1890’ların başında hayatımıza girmiş. Osmanlı’da kıştan kalan karlar buzlar yeraltı mahzenlerinde saklanır. Yazın meyve şurupları ile pekmez veya marmelatlarla tatlandırılıp, içilir veya satılırdı. Akdeniz bölgesinin meşhur bici bicileri böyle doğmuştur. Torosların derin mağaraları kışın buz ambarlarına dönüşürüz. Yazın sokaklarda bağıra bağıra satılırdı.

Osmanlı, ilk gazozu ithal ediyordu. İlk denemeler 1890’lı yıllarda Bomonti’de bira fabrikası ile birlikte hayata geçiyor ama serüven çabuk bitiyordu. İmalat, önce Beyoğlu’na taşınıyor. Üç gayrimüslim arkadaş bu işe gönüllü oluyorlar. Niğdeli Rum iş insanı

Alexandre Mısırlıoğlu, Ligor Bazlamacioğlu ile Leon Şor tarafından kuruluyor. Alexandre Mısırlıoğlu, Bu işi tezgâhından öğrenmek için kalkıyor Paris’e gidiyor, oradaki gazoz dünyasını inceliyor yeni makineler satın alıp yurda dönüyor. Yeni makineler yeni imalâthaneler ve giderler arttıkça ortaklık çatırdamaya başlıyor. Aralarına bir Türk katılıyor ve imalât Beyoğlu’ndan Karaköy’e taşınıyor. Osmanlı İstanbul’unda ilk gazoz üretimi de “Mısırlıoğlu” markası ile 1908’de yapılmış olup Evlere kadar girmeye başlıyor.

Tabi Bizim **Türk Gazozcu** da aralarında. İlk ayrılık yaşanıyor, Ligor Bazlamacioğlu, Karaköy’den karşıya Sirkeci’ye geçiyor. Sirkeci’de Olympos adıyla kendi gazozunu çıkarır. Leon Şor, Bomonti’ye dönerek Feriköy gazozlarını çıkarmaya başlar. Bu arada yeni yeni girişimciler çıkar ortaya!

Hasan Bey ve Hürriyet gazozları, 1908’de Neptün 1917’de Beyaz Ruslar tarafından, Cumhuriyet Gazozları ise 1923’te üretilmiş olup, Kocataş ve Yalova gazozları arz-ı endam eylerler piyasaya...

Sizce Türk girişimci ne oldu dersiniz?

İlk başa dönersek, Mehmet Efendi 1900 yılların başında üç yabancı ortağından ayrılarak önce Topkapı’ya yerleşir orada “**SUR GAZOZU**”nu çıkarır ama gazozculuk İstanbul’da artık yeni bir sanayi oluşturmuştur. Neredeyse her sokakta **gazozcu imalâtçıları** açılıp kapanmaktaydı.

Mehmet Efendi de kalkar en yakın kasabaya göç eder. **Silivri’yi mekân eyler kendisine**. Şimdiki Sorucu İş Hanının orada imalâthanesini kurar. O yıllar da O bölge alışverişin yoğun olduğu bir bölgedir. Esnaf ve eğlence mekânları o bölgede konuşlandırılmıştır. (Aleko Bacanos, Balıkçı Sotori ve Elenin Yeri adlı müzikli meyhaneler vardı.) Çarşı meydanına ve kalenin girişine yakındı. İşleri iyi gidiyordu. Bir oğlu oluyor ve babasının adını veriyor oğluna! Kâmil, Silivri’de babadan kalma tezgâhı sürdürmektedir. Yeni makineler alır, yeni şişeler alır ve yeni bir isim bulur:

“BEĞENDİK GAZOZLARI.”

Artık Silivri’ye ait bir gazoz markası vardır. Oysa halk, onu o yıllarda şöhreti sınırları aşan Olimpos gazozları ile özleştirmiş (Hikâyeyi bilenler vardır) Kâmil Efendi’nin gazozları için “**Kamilpos Gazozları**” olarak arıyor soruyor ve anıyorlardı.

Ülkenin her yanını saran kıraathane kültürü biraz da Kâmil Efendi’nin işine gelmişti.

Silivri’nin her caddesinde her sokağında onlarca kıraathane vardı. Şu kadarını söyleyebilirim, sadece çarşı meydanında 12 tane kıraathane vardı. Varın gerisini siz düşünün... Kendisine bir de kamyon alan Kâmil Bey ilk oğluna babasının adı Mehmet adını vererek geleneği bozmaz. Mehmet Ersin ilkokulda sıra arkadaşındı. Hayata çok erken atıldı. Baba Kâmil Efendi erken vefat etmişti. Mehmet Ersin, çalışmalarıyla bölgenin en geniş gazoz imalat ve satış ağına sahip olmuştu. 1950-1960 ve 70’lerde en parlak dönemini yaşayan gazoz efsanesi ülkede binlerce markaya

ulaşmış ama 1990’lerin başından itibaren hızlı bir düşüş yaşayacaktı. Mehmet bu kriz dönemini güzel atlatmıştı. Kapanan **ANKARA** Gazozlarının imalat hakkını ve şişelerini satın alarak piyasayı elinde tutmayı başarmıştı. 1994 krizi onu sarsmış, satış sahasını daraltmıştı. 2000’li yılların başında imalâthanesini kapatır. Şimdilerde, değerli kardeşimizle eskileri yad eder duygulanırız...

Beğendik ve Olimpos gazozları aynı nefasetteydiler. O yüzden halkımız “**Beğendik**” demez, “**Kamilpos**” diye arardı...

Özel günlerinize
özel dokunuşlar...

Her detayı sevgiyle
tasarlanmış
özel ürünler...

Silivri içi
ücretsiz
teslimat!

Kişiyeye özel balon kutular | Bebek hediyelekleri | Evlilik & doğum günü sürprizleri...

lioraateliersilivri

Sipariş ve bilgi için instagram hesabımızı ziyaret edebilirsiniz...

BEYAZ YEMEK

**“SİLİVRİ’DE 20 YILDIR
LEZZET VE GÜVENİN ADRESİ,,**

Firmamız 20 yılı aşkın tecrübesiyle Silivri de
1.200 metrekarelik kapalı alana sahip,
5.000 yemek üretim kapasiteli şubesi ve
Trakya bölgesinde bulunan yerinde üretim projeleri ile devam etmektedir.

Deneyimli kadrosu ile, kalite, hijyen ve lezzetten ödün vermeden,
müşteri memnuniyeti odaklı çalışan **Beyaz Hazır Yemek;**

*** Taşıma Yemek Hizmeti**

*** Yerinde Üretim Yemek Hizmeti**

*** Özel Organizasyonlar gibi konularda hizmet vermektedir.**

bilgi@beyazyemek.com | 0212 728 06 26 | 0537 305 95 82

www.beyazyemek.com

Kıbrıs Destanının Silivrilik Kahramanları:

Cepheden Hatıralar

Kıbrıs Türkü'nün
20 Temmuz
Barış ve Özgürlük
Bayramı kutlu olsun.

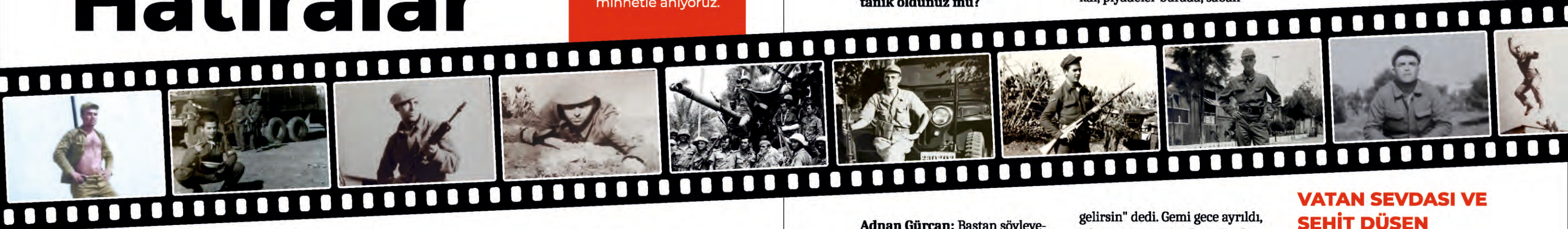
1974 Barış Harekâtı'nın
51. yıldönümünde
şehitlerimizi rahmetle,
gazilerimizi de
minnetle anıyoruz.

CEPHEDE YAŞANAN ZORLUKLAR VE VAHŞETİN TANIKLIĞI

Harekât başladığında cephe-
de sizi en çok etkileyen ne
oldu? Özellikle Rumlar
tarafından yapılan vahşetlere
tanık oldunuz mu?

mişlerdi ama bizim askerler bir
haftada bitirdi. İş makinelerimiz,
greyder, dozer hepsi vardı. İstih-
kam bir haftada işini bitirdi,
sonra tekrar harp başladı. Akşa-
müstü çıktık, arabalar çıkarıyor-
lar, çıkarıyorlar... Bir tane araba
kaldı. Ben kademeciye dim,
ustaydım. Başçavuş "Sen burada
kal, piyadeler burada, sabah

gibi bölükler gider, öteki tarafı
bir bölük gider. O bölüklerle de
biz karargah bölümünden, yani
onlara hizmet edenler olarak
gideriz. Bir girdik, görmelisiniz.
Böyle çukur açmışlar, insanları
içine atmışlar, çok zulmetmişler.
Bizim millete yani çok işkence
etmişler. Anlatılacak gibi değil.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'nda vatan toprağı için canlarını ortaya koyan Silivrilik gazilerimizle, o destansı günleri ve unutulmaz anılarını konuştuk. Mehmetçiğin kahramanlık destanına yakından tanıklık eden bu özel isimler, yürek burkan anılarını Silivri Rehber Dergisi'ne anlattı.

Silivri Rehber: Değerli Gazileri-
miz öncelikle bize bu değerli
anılarınızı paylaştığınız için çok
teşekkür ederiz.
Sayın Adnan Gürcan, Kıbrıs
Harekâtı'na giden o ilk yolculuk
nasıl başladı, halkın sizlere karşı
gösterdiği o muazzam ilgiyi nasıl
hatırlıyorsunuz?

Gaziler Derneği Başkanı
Adnan Gürcan: Merhaba, ben
Adnan Gürcan, 1953 Silivri Çanta
Köyü doğumluyum. Ankara
Mamak Muhabere Okulu'nda
askerdim ve 1974 Kıbrıs
Harekâtı'na gönüllü olarak
katıldım. Yolculuğumuz Konya'ya
doğru başlarken, halkın sokakla-
ra dökülmesi inanılmazdı. Kon-
ya'dan zor çıktık diyebilirim.
İnsanlar yollara dökülmüş, kimi-
si sigara, kimisi para, kimisi yiye-

cek atıyordu arabalara. Arabalara
çıkıp bizi yanaklarımızdan,
gözlerimizden öpmeleri hiç unu-
tulmazdı. O anları yaşamak tarifi
imkânsız bir duyguuydu.

Adnan
GÜRCAN

Sayın Numan Kaçaroğlu,
siz de benzer duygular
yaşadınız mı? Konya'daki o
coşkulu uğurlama size neler
hissettirmişti?

Numan Kaçaroğlu: Kesinlikle!
Silivri'de doğup büyüdük, burası
bizim cennetimiz. Ama vatan
çağırınca tereddüt etmedik. Biz
20-25 günlük askerken 61. Moto-
rize Piyade Alayı'nda anı bir
alarm verildi. Marşlar çalınıyor,
bir hareketlilik var ama ne oldu-
ğunu kimse söylemiyor. Arabala-
ra bindiğimiz sabah "Kıbrıs'a
gidiyoruz, harekât başladı" dedi-
ler. Konya'ya vardığımızda Kon-
yalıların konvoyu karşılaması, o
bayraklar, atılan hediyeler...
Şoförün pedalı bulamadığını
bilirim o coşkudan! Anlatılacak
gibi değildi o anlar.

Adnan Gürcan: Baştan söyleye-
yim, Cenab-ı Allah hiçbir ülkeye
savaş nasip etmesin. Orada
gördüklerimiz, yaşadıklarımız
inanın çok çok zordu. Köylerde
Rumlar tarafından yapılan vah-
şetler vardı. Gözler oyulmuş,
kulaklar, burunlar kesilmiş...
Türk askeri olarak biz böyle bir
şey kimseye yapmadık. Bu
gördüklerimiz psikolojik sorun-
lar yaşamamıza neden oldu, hala
yaşayan arkadaşlarımız var. Hele
askeri elbiseyi giydiğim zaman, o
günler bir sinema şeridi gibi
gözümün önünden geçiyor. Biz
Türk askeri olarak, Türk milleti
olarak, aman dileyene hiçbir
zaman silah veya mermi
sıkmadık.

Sayın Hikmet Topçu, mayın
temizleme görevinde kar-
şılaştığınız zorluklar ve gördü-
ğünüz katliamlar hakkında
neler söylemek istersiniz?

Hikmet Topçu: Bize mayın
temizlemek için 15 gün süre ver-

gelirsin" dedi. Gemi gece ayrıldı,
çıkarma yapmıyor. Ben piyade-
lerle kaldım. Gemi açıldı denize,
sonra tekrar geldi. Bizim araba
gemiye zarar veriyormuş, denge-
yi bozuyormuş. 21 numaralı
araba çıktı bizim. Piyadelere gece
giderim dedim, şarjör mermi
aldım, yalnız başıma 20 kilomet-
re far yakmadan gittim, birliğime
ulaştım. Bir emir geldi mesela,
"Burada mayın varmış." Bizim

Hikmet
TOPÇU

VATAN SEVDASI VE ŞEHİT DÜŞEN KAHRAMANLAR

Sayın Numan Kaçaroğlu, 20
Temmuz Harekâtı'nın baş-
langıcında Ada'ya inişinizden
ve Beşparmak Dağları'ndaki o
çetin 18 günlük mücadeleden
bahseder misiniz? O zorlu
şartlarda vatan sevginiz size
nasıl güç verdi?

Numan Kaçaroğlu: 20 Temmuz
Harekâtı'nın başlangıcının üçün-
cü günü Ada'ya indik. Sabahında
23 kilometrelik bir yürüyüşle
Beşparmak Dağları'na çıktık.
Üzerimde piyade tüfeği, 500 tane
çapraz mermi, 100 tane kütük-
lük, 1500 tane A6 mermisi
sarılıydı. Üç önde, üç arkada da
57'lik top mermisi kemerimin
içindeydi. Ve ben bunlarla yürü-
yerek 23 km yol kat ettim. Beş-
parmak Dağları'nda 18 günlük
bir maceramız var.
Lapta, Girne, Karaman dediğimiz
bölgenin alınmasında iyi bir rol
oynadık sanırım.

Numan Kaçaroğlu: 18 günlük açlığımız da var orada. Keçiboy-nuzuyla, bademle hayatımızı idame ettirdik. Ama şikayetçi miyiz? Asla değiliz! Biz dedik ki, "Önce vatan." O bayrağı dikili gördüm yetiyor. Girne ile Kale arasına çok büyük bayrak germişler bizimkiler. Hani deriz ya, Gazi Mustafa Kemal Atatürk Çanakkale'yi nasıl topladı, bizler de onun torunları olarak bir Çanakkale'yi Kıbrıs'ta yaşadık mı? Tabii onlar gibi olamayız, onların yerini asla alamayız ama biz de orada has-belkader gayret gösterdik, bir şeyler yaptık. Sevdamız Türklük, Türkiye Cumhuriyeti. Asla pes etmeyiz.

Ercan Havalimanı'nın temizlenmesi ve sonrasında yaşanan çatışmalarda şehit düşen bir arkadaşınızdan bahsettiniz. O anları bizimle paylaşmısınız?

Numan Kaçaroğlu: Devamında Ercan Havalimanı'na geldik, havalimanını temizledik. Havalı-

manını aldıktan sonra aşağıda Gaziler Köyü var, orasının alınması lazımdı. Aşağıda tanklar falan... Biz oraya yürüdüğümüz zaman bize çok büyük bir ateş açtılar. Orada bir arkadaşımı kaybettim, Tarsuslu İbrahim Yalçın. Ben de onun ön tekerleğinde otuyordum. Çok sıcaktı, 40 derece. Arka tarafa düşen bir havan mermisinin parçaları

yanımdan geçti. Orada bir ölüm-den döndük. Allah korudu. Bizim havancılarımız müthiş atıcılar. 106'lık havanlarımız müthiş atışlar. Bunların atış koordinatörü genç, okulu yeni bitirmiş bir teğmendi. Bir tane tankın kulesinden vurduğumuzu gözümle gördüm ve o ara bağırımsım, "Vurdum!" diye. Komutan "Kim bağırıyor, vurdum diye?" dedi. "Komutanım ben gördüm, kulesinden vurdum" derken, hakikaten kulesinden vurduk, gördüm.

ATLILAR KÖYÜ KATLIAMI VE UNUTULMAZ ACILAR

Athılar köyünde yaşanan katliam, oldukça derindi. Bu olayın detaylarına siz de tanık oldunuz mu?

Numan Kaçaroğlu: İşte o Athılar köyünde, İsmet abinin canlı olarak yaşadığı yer orası. Orada yapılan zulüm çok kötü. EOKA'cılar zaten yine işin içinde. Orada yaşlı bir abi vardı, beş tane oğlu vardı, bir tanesi 1.5 yaşında daha. Harekâtlardan bir hafta önce tutukluyorlar, sonra salıyorlar. Bu abi geri dönüyor. Yaşlı birine sorup "Benim çocuk nerede?" diyor. "Sizinkileri toplayıp götürdüler ama nereye götürdüler bilmiyorum" diyor. Oradan Athılar köyüne geliyor. Orada büyük katliam var işte... Yine ev kazıları... Kepçeler bulunuyor, toprak açılıyor. 83 kişiyi gömmüşler. Ve bu adamcağız ilk açılan kazıda, annesini ve 1.5 yaşındaki oğlunu da buluyor. Çok acı.

"SALDIRIYA UĞRADIK BAYGIN KALDIM"

Sayın Reha Tokgöz, hava indirme birlikleri olarak neler yaşadınız, neler hissettiniz ilk dakikalarda?

Reha Tokgöz: 39. Tugay Hava İndirme Komando Çavuşuydum. İlk uçağa bindiğimizde hiçbir şeyden haber vermediler. Tam tesisatlı olarak hazırlandık. Uçakta kapaklar açılmaya başladı, o zaman anladık. Hüsnü Binbaşımız vardı. Dedi ki 'Arkadaşlar Kıbrıs semalarındayız, Gazamız müba-

rek olsun.' Ya Allah bismillah atladık. Paraşütle ilk inişimizi Lefkoşa mezarlığına yaptık. Cip'le hem ilerliyoruz hem de ateş ediyoruz. Burada bir anım var. Allah korudu beni. Erzurumlu bir onbaşı vardı. Saldırıya uğradık, yerde baygın kaldım, hatırlamıyorum ama o kurtardı beni. Beşparmak Dağları bizi çok yormuştu. Rumlar topraklara dehlizler yapmışlar, sürekli tuzak kurmuşlar, oraları imha ederken uğraştık ama başardık. 1123 rakımlı tepeye indik paraşütle orada operasyonlar yaptık. Deniz piyadeleriyle koordineli olarak. Ortada bir Rum taburu varmış. Onlar bir bize ateş ediyor bir de bizim diğer

askerlerimize. Yani bizi karşı karşıya getirmek için bir tuzak kurmuşlardı. Muhabere uçaklarımız sayesinde fark edildi ve hemen onları da hallettik. Sızma-lar vardı onları engelledik. En son kurmay Albay Nezih Çakır'ın koruması olarak askerliğimi tamamladım.

GAZİ OLMAK VE GELECEK NESİLLERE MESAJ

Bugüne baktığınızda, Kıbrıs Barış Harekâtı'nda yer almanın ve gazi olmanın sizin için anlamı nedir? Genç nesillere neler söylemek istersiniz?

Numan Kaçaroğlu: Eğer sağlığım el veriyorsa seve seve tekrar giderim. Ne yaparsak yapalım, bu ülke için yaparız. Bunun için burada yaşıyorsam, onun için yaşıyorum ben. Vatan sevgisi her şeyden önce gelir. Gençlerimizin de bunu unutmaması, vatanlarına, milletlerine sahip çıkmaları en büyük dileğimiz.

Reha Tokgöz: Bizim komandolarda tek bir şey vardır; hedeftir. Tek başımıza kalsak da hedefe ilerleriz. 100 kişi gider 1 kişi bile kalsak hedefimize gideriz. Allah müsaade ettikçe komutanlarımızın talimatlarını yerine getirdik. Çok şey var anlatacağımız var ama kaderimizde şehitliğe yakinken Allah gazi olmayı nasip etti.

Silivri Rehber Dergisi: Bu anlamlı röportaj için sizlere sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Anılarınız, bu vatanın nasıl zorluklarla kazanıldığının ve korunduğunun en güzel kanıtı.

“Küçük başlayın ama cesur olun!,”

Kadın emeğini sanatla buluşturan dernek, Silivri’de dayanışmanın en sıcak örneklerinden biri olmaya devam ediyor. Evim Atölyem Sanatı ve Kadın Emeğini Geliştirme Derneği Başkanı Derya Küçük ile kuruluşun dönüşüme uzanan ilham verici yolculuğu konuştuk.

Silivri Rehber: “Evim Atölyem” fikri nasıl doğdu? Dernekleşme süreci nasıl şekillendi?

Derya Küçük: Kadınların sanatla buluşabileceği, kendini ifade edebileceği güvenli bir alanın olmayışı. Çevremizde, yaratıcı üretken kadınların ürettiklerini ortaya çıkaracakları mecralara ulaşamaması veya nasıl ulaşacaklarını bilememesi bizi bu sürece taşıdı. Bu kadınların evde kalan sessiz üretimini görünür kılmak istedik.

Bir grup gönüllü kadın olarak bir araya geldik, 11 kurucu üyeyle (**Derya Küçük, Rabia Gürleyen, Nilay Akalın, Kadriye Başaran, Meral Oralış, Azize Babaoğlu, Emine Esen, Eyübe Sirkecioğlu, Özlem Türkan, Selda Özgüler, Şayan Uğraş Çolak**) dernekleştik.

Bugün, Evim Atölyem bir mekândan çok daha fazlası; bir umut alanı, bir buluşma noktası.

Derneğin temel hedefi nedir? Kadın emeğini hangi alanlarda görünür kılmayı amaçlıyorsunuz?

Amacımız çok net: Kadın emeğini saygınlaştırmak ve görünür kılmak. Bunu sadece ekonomik değil, kültürel ve sanatsal bir ifade biçimi olarak da görüyoruz. Sepetten çiniye, seramikten tektile, geleneksel el sanatlarından çağdaş sanatlara kadar birçok alanda üretim yapıyoruz.

Her kadının içinde var olan yaratıcı potansiyeli görünür kılmak istiyoruz.

Kadınların ekonomik hayata katılımını nasıl destekliyorsunuz? Görünmeyen kadınlara nasıl ulaşıyorsunuz?

Derneğimizde kadınlara hem beceri kazandırıyor hem de bu becerileri gelire dönüştürmeleri için destek oluyoruz. Ürettikleri işleri satışa çıkarabilecekleri mecralarla onları buluşturuyoruz.

Çevremizde üretiminden haberdar olduğumuz kadınları üye olmaya teşvik ediyoruz.

Kadınlar, üretmenin ve paylaşmanın keyfini keşfettikçe biz de hem nitelik hem nicelik olarak çoğalıyoruz.

El sanatları sizce bir ifade biçimi mi? Bu süreçte kadınlar nasıl bir dönüşüm yaşıyor?

Kesinlikle.

Yüzyıllardır zaten böyle.

Biliyorsunuz el sanatları bir tür anlatım biçimi; kimi zaman geçmişin izleriyle, kimi zaman geleceğin hayaliyle şekilleniyor. Kadınlar kendilerini yeniden keşfediyor.

Çamurla, fotoğrafla, resimle duyguların somutlaşması veya bir söğüt dalından şık bir avizenin ortaya çıkması.

Bir ipi bir kazağa dönüştürüp onun kullanılması takdir görmesi. Bir kadının gözlerindeki mutluluğa dönüşmesi sanatın ve üretmenin dönüştürücü gücüne en güzel örnek.

Silivri’deki kadınlar üzerinde ne gibi somut etkiler gözlemliyorsunuz?

En büyük değişim, özgüven. Sessiz, çekingen bir kadın bir süre sonra üretimini sergiler hale geliyor. Kimi kadınlar sosyal hayata katılıyor, kimi ufak satışlar yaparak gelir elde ediyor. En önemlisi, yalnız olmadıklarını hissediyorlar. Ortak üretimle dayanışma da geliyor. Dostluklar arkadaşlıklar bir gruba ait olma hissi hepimize iyi geliyor.

Sizi en çok etkileyen proje hangisiydi? Yeni dönemde neler planlıyorsunuz?

Dernek olmadan önce yaptığımız her proje cidden etkileyiciydi hiç birini diğerinden ayıramıyorum. Ama dernek olduktan sonra hiç tereddüt etmeden Kalepark’ta düzenlediğimiz Örgü Şenliği diyebilirim.

350 kadın Cumhuriyetin 101. yılında 101 battaniyeyi örerek huzur evlerindeki büyüklerimize hediye etmiştik. Ürettik, mutlu olduk, armağan ettik, birlik olmanın keyfini yaşadık, özetle bir insanı mutlu edebilecek her duyguyu o gün yaşadık.

Sizi bu süreçte en çok motive eden şey neydi?

En büyük zorluk ne oldu?

Kadınların ürettiklerini satabildiklerindeki mutluluğa tanıklık etmek tarif edilemez bir motivasyon kaynağı. Ürettiği veya satabildiği ilk objeyi heyecanla gösteren bir kadının gözleri her şeyi anlatıyor. En büyük zorluk ise maddi kaynak eksikliği oldu. Küçük bağışlarla, gönüllü desteklerle ilerlemeye çalıştık. Ama her zorluk aynı zamanda yaratıcı çözümler üretmemizi sağladı.

Silivri’de nasıl bir kadın dayanışması ağı oluştu?

Kurumsal iş birlikleriniz var mı?

Dernek üyeleri arasında zaman içinde oluşan bir dayanışma mevcut. Yerel gazetelerde sağ olsunlar gönülden destek oluyorlar. Belediye ile temaslarımız var. Bizi başından beri başkanımız destekliyor. Başta bizi rakip gibi görenler sanırım zaman içinde niyetimizin kendimizi değil, üyelerimizi derneğimizi parlatmak olduğunu anlamışlardır. STK’larla da zaman zaman proje bazlı iş birlikleri yapmayı düşünüyoruz.

Son olarak, Evim Atölyem’in 5 yıl sonrasını nasıl hayal ediyorsunuz? Kadınlara, gençlere ne söylemek istersiniz?

Hayalim, Evim Atölyem’in yerelin dışında da dikkat çekmesi bunun gerçekleştiğine zaman zaman tanık oluyoruz.

Bu konuda yerelde gördüğümüz takdiri Silivri dışından da görmeye başladık. Kadınların kendi kooperatiflerini kurduğu, gençlerin aktif olarak dâhil olduğu bir yapıya dönüşmesi. Sadece Silivri’de değil, kırsalın her köşesinde bu gibi alanlara ihtiyaç var.

Üretmek isteyen herkese şunu söylemek isterim: Küçük başlayın ama cesur olun. Sadece bir fırça, bir dikiş iğnesi, bir parça kıl yeterli olabilir. Kendinize güvenin, çünkü bir şeyler üretmek aynı zamanda kendinizi yeniden kurmaktır.

Evim Atölyem Derneği, sanatın ve emeğin iyileştirici gücünü kadınlar aracılığıyla topluma taşıyor. Ve gösteriyor ki; bir araya gelen birkaç kadın, bir ilçenin çehresini değiştirebilir. **Ashında yaptığımız şey iyi olan her şeyi çoğaltmak.**

SELÇUK KIROĞLU

YAZAR

Ben hazırım, ya siz?

Ben size dışarıdan biri gibi yazmıyorum bu satırları. **Selimpaşa'nın tozunu çocukken yutmuş**, sahilinde gençliği ni geçirmiş, 40 yıllık işletmesini hâlâ bıkmadan sürdüren, bir de üstüne bu kasabanın tarihini kitap yapacak kadar içine dalmış birisiyim. Kısacası, ben bu mahallenin eski hikâyesini de bilirim, çayını demleyenini de... Balkonundan denize bakan yaşlı teyzeleri, sabah ilk ekmeği fırından alanları, sabah serinliğinde kayalıklarda balık tutan sabit yüzleri... Ben bu kasabanın hem sesini duydum hem suskunluğunu.

Şimdi hep birlikte düşünelim: **İstanbul'un burnunun dibinde, denize sıfır bir kasaba...** Tarihi taş evleri, Rum mimarisinin izleri, yazın kavurucu sıcaklarında hâlâ serin esen sokak araları... Ve tüm bu güzellik, **hâlâ büyük ölçüde dokunulmamış bir sadelikle duruyor.**

Peki, Selimpaşa, turizmde neden ikinci planda kalsın?

Cevap basit: Çünkü büyütölmek değil, doğru yaşatılmak isteniyor. Amaç ne? Selimpaşa'yı bir tatil cennetine çevirmek değil niyetimiz. Biz istiyoruz ki hem misafir ağırlayalım, hem kendi ruhumuzu kaybetmeyelim. Çocuklarımız sokakta büyümeye devam etsin. Kasabanın sabah sessizliği, akşam mahallenin sohbeti kalsın. **Yani "turizm" olsun, ama "turistleşmek" değil.**

TARİHİ KİMLİĞİ KORUMAK! Yüz yıllık evler, taş sokaklar, eski çeşmeler, kilise kalıntıları... Bunlar sadece geçmiş değil, geleceğin de temel taşları. Restorasyonla; butik otellere, küçük müzelere, kültür merkezlerine dönüşebilirler. Ama mahalle görünümünü bozmadan, iç mimariden öte bir ruhla. Çünkü taşın altında anılar var; biz onları süs değil, tanık olarak görmek istiyoruz. Selimpaşa sahili sadece bir deniz kenarı değildir.

Çocukluğumuzun geçtiği, dondurma yediğimiz, el ele yürüdüğümüz yerdir. Yürüyüş yolları, salaş ama ruhu olan sokaklar... Burada yapılacak her şey sade, samimî ve doğal kalmalı. Denizi gören ama denize saygı duyan bir düzen olmalı.

Beton değil; ahşap. Gürültü değil; kuş sesi. Plajda kulaklık değil, dalga sesi duyulsun istiyoruz.

Selimpaşa'nın lezzeti, sadece bir tabakta değil; o tabakta anlatılan hikâyede gizli. Ev yapımı reçeller, yılanmış bilgilerle yoğrulmuş Balkan tarifleri, anne elinden çıkma börekler...

Köy pazarları kurulmalı veya çeşitlendirilmeli. Gastronomi rotaları çizilmeli.

İstanbul'dan gelen biri, burada yalnızca doymamalı; tatmalı, öğrenmeli, hayran kalmalı. Ve tüm bunlar bölge halkının eliyle, bilgisiyle, emeğiyle yapılmalı.

YAZAR **SELÇUK KIROĞLU**

Selimpaşa sadece deniz değil, sahil kültürüdür. Tiyatro oyunları, edebiyat günleri, sokak festivalleri, seramik atölyeleri, açık hava sinemaları... Burada yaz akşamları, sadece eğlenceyle değil, ilhamla dolmalı. Çocuklar hikâye dinlemeli, gençler şiir okumalı, enstrüman çalıp, şarkı söyleyebilmeli. **Kasabanın her köşesi bir anıya, her yaz bir sahneye dönüşmeli.** Selimpaşa'ya beş yıldızlı oteller değil, beş duyulu anılar yakıştır. Gelen misafir sabah kahvesini işletme sahibiyle içsin, akşam çocukları mahallenin çocuklarıyla top oynasın. **Turist**

değil, misafir olsun. Oda servisi değil, mahalle sohbeti yaşasın. Pansiyonlar, aile işletmeleri, az odalı ama çok samimî yerler bu kasabanın gerçek kimliğini yansıtır.

Tüm bunlar hayal değil, ama destek olmadan sadece hayal kalır. Genel ve yerel yönetimler, bu vizyonu taşıyan küçük işletmelere, esnafa, üreticiye sahip çıkmalı. Devlet düşük faizli krediler vermeli, restorasyon teşvik edilmeli, kültürel etkinliklere katılımlarda destek olunmalı,

özellikle eğitim ve danışmanlık imkânları sunulmalı. Aksi takdirde **Selimpaşa'ya turizm değil, sadece yük gelir.**

"Küçük düşünme" değil, "Derin düşünme" zamanı Selimpaşa; sahici, sade ama derin bir yer. Planımız da öyle olmalı. Gürültüyle değil, hikâyeyle büyümeli. Turist için değil, kendimiz için önce doğru yaşamalıyız bu kasabayı. Öyle yaşamalıyız ki gelen herkes bu sessiz güzelliğe saygı duysun. Yüzeyde kalmasın, içini hissetsin. Ben buradayım. 40 yıldır aynı yerde duruyorum. Hazırım. Ya siz?

Bir kültürün ve geleneğin izinde:

Silivri Yoğurdu

Yalnızca bir **lezzet** değil; geçmişten günümüze uzanan bir kültürel miras...

İstanbul sokaklarını yıllarca **"Silivri Yoğurdu!"** nidalarıyla inleyen eşsiz tat...

İstanbul'un hemen batısında yer alan Silivri, yalnızca verimli tarım arazileri ve tarihi dokusuyla birlikte, bir dönem adını yoğurduyla da duyurmuş özel bir beldemizdir. Özellikle Osmanlı'nın son dönemlerinde ün kazanan Silivri Yoğurdu, İstanbul halkının belleğinde kendine yer edinmiş ve adeta bir marka haline gelmiştir.

1960'lı yıllara dek İstanbul sokaklarında yankılanan **"Yoğurtçu, kaymaklı Silivri yoğurdu!"** nidaları, bu eşsiz ürünün şehrin günlük yaşamındaki yerini açıkça ortaya koyar. Hatta yoğurt gerçekten Silivri'den gelme bile, satıcılar ürünlerini bu adla sunmayı tercih ederdi.

Silivri'de yoğurt üretiminin tam olarak ne zaman başladığı kesin olarak bilinmese de, bu geleneğin, bölgenin Türkleştirilmesi amacıyla Anadolu'dan getirilen Türkmen topluluklarına

dayandığı düşünülüyor. Hayvancılıkla geçinen bu göçer halklar, Silivri'nin verimli otlaklarında yerleştikten sonra, koyun sütünden yüksek kaliteli yoğurt üretmeye başlamışlardır. İlginçtir ki, Silivri ve çevresinin Roma ve Bizans dönemlerine ait kayıtlarında yoğurt veya süt ürünlerine dair kayda değer bir bilgiye rastlanmazken, **Trakya koyununa dair bilgiler** hem antik kaynaklarda hem Osmanlı arşivlerinde sıklıkla geçer.

Bu **özel yoğurdu farklı kılan** başlıca unsur, Trakya koyununun sütüdür. Yağsız ve yoğun proteinli bu süt, Silivri Yoğurdu'nun kendine has kıvamı ve lezzetinde belirleyici olmuştur.

Osmanlı arşivlerinde, özellikle Hıdırellez şenlikleri için Silivri ve Çatalca'dan binlerce kuzunun İstanbul'a getirildiğine dair belgeler de bulunur. Yoğurdun kökeni ise çok daha eskiye dayanır. Genel kabul gören

görüşe göre yoğurt, göçebe hayat süren Orta Asya Türk toplulukları tarafından bulunmuş bir gıdadır. Ellerindeki bol sütü uzun süre saklayabilmek ve farklı tatlar elde edebilmek adına, çeşitli doğal mayalama yöntemleri geliştirmişlerdir. Bugün bile Anadolu'nun bazı bölgelerinde incir sütü, nohut, çiğ damlası, diken özsuğu, karınca yumurtası ya da kuzu şırdanı gibi doğal malzemelerle yoğurt mayalama yöntemlerine rastlanmaktadır.

Bu geleneksel yöntemlerin birçoğu bilimsel olarak mayalanmayı sağlayan bakterileri içeriyor olsa da, halkın hayal gücü zamanla işin içine mitolojik boyutlar da katmıştır.

Tarihi Yoğurthane Binaları'nın günümüz görünümü

Bunlardan biri, Silivri Yoğurdu'nun keşfiyle ilişkilendirilen bir efsanedir: Baharla birlikte canlanan bir incir ağacı, önünden geçen Türkmen kızına âşık olur. Kız bir gün yorgun düşüp ağacın gölgesine sığındığında, yapraklardan süzülen çiğ damlaları süt güğümüne karışır. Bu damlalar

sayesinde süt yoğurda dönüşür. Bilimsel olarak incir sütünde bulunan enzimlerin mayalama etkisi bu efsanenin arkasındaki gerçekliği destekler niteliktedir. Silivri'de kurulan yoğurthane de bu üretimin önemli yapı taşlarıdır. Genellikle iki bölümden oluşan bu yapılar; sütün pişirildiği ocak bölümü ve mayalama

işlemlerinin yapıldığı iç bölümden ibarettir. Ocak kısmında büyük taşlar arasında

yakılan ateşle kazanlarda süt ısıtılır, ardından mayalanmaya bırakılır. Tepsiler, közlü ızgaralarda ırlıtılır, zemini havalandırma amaçlı toprakla kaplı bu mekanlar, ilkbaharda üretim, kışın ise samanlık ya da zahire deposu olarak kullanılırdı. Genellikle iskeleye yakın inşa edilen yoğurthane, ürünün İstanbul'a taşınmasında büyük rol oynardı. Nitekim 1890'lı yıllarda İstanbul pazarında Silivri Yoğurdu'nun adı daha da sık anılmaya başlanmış, 1899-1905 tarihli Osmanlı belgelerinde bu ticarete dair kayıtlar yer almıştır. 1905 tarihli bir resmi belgede, yoğurdun İstanbul'a kayıklarla taşındığı ve bu taşımanın nöbet usulüne göre düzenlenmesi gerektiği belirtil-

miştir. Silivri'den yola çıkan toprak kaplar ya da teneke karavanalar, Karaköy, Kadıköy, Tophane gibi İstanbul iskelelerine ulaşırdı. Zamanla yoğurt üretiminin sanayileşmesiyle birlikte bu geleneksel yoğurthane işlevini yitirmiş, kimileri depo ya da küçük atölyelere, kimileri ise restore edilerek sosyal amaçlı kullanıma dönüştürülmüştür. Bugün belki o eski Silivri yoğurdu yok ama ardında bıraktığı kültürel miras hâlâ yaşamaktadır. **Bir yörenin yalnızca damaklarda değil, tarih sayfalarında da iz bırakan lezzetidir Silivri Yoğurdu...**

Kaynak:
Hulusi Üstün, "Geçmişten Günümüze Silivri" Kitabı,
Silivri Yoğurdu Üzerine Notlar

Silivri yoğurduna, 2022 yılında Coğrafi İşaret Belgesi alınmıştır.

Bu belge, Silivri Yoğurdu'nun sadece yöresel ve geleneksel üretim yöntemini değil; aynı zamanda coğrafi bağlantısını da vurgulamaktadır. **"Mahreç işareti"** ile koruma altına alınan Silivri markası, hem tüketiciye kalite ve orijin garantisini verir, hem de Silivri'nin kültürel mirasını ve yoğurt üretimi geleneğini resmi olarak tanımla-

maktadır. Bugün Silivri yoğurdu köylerde faaliyet gösteren çiftliklerde satışa sunulmaktadır. Bazı firmalar tarafından da satışları yapılmaktadır. **Belediye eliyle her sene yoğurt festivalleri düzenlenerek kültürel gelenek yaşatılmaya çalışılmaktadır. 2025 yılında 63'üncüsü gerçekleştirilmiştir.**

Gönüllere Dokunan Bir İsim:

İrfan Ermiş'e sonsuz saygıyla

Kimi insanlar vardır; varlıklarıyla bir bahar esintisi gibi dokundukları her yere yaşam, sevgi ve umut katarlar. Gidişleriyle ise ardında dinmeyen bir sızı, tarifsiz bir boşluk bırakırlar.

Merhum Gazeteci Yazar İrfan Ermiş de işte öyle eşsiz bir ruhtu. Gazetecilik yaşamı boyunca sarf ettiği kelâmla en derin gönüllere dokunan, yardımseverliğiyle kalplerde silinmez izler bırakan bir gönül adamıydı.

İrfan Ermiş; bir kalemden çok daha fazlası, anlayana bir nefes, tanıyana bir yankıydı.

13 Mart 1960'ta Samsun Ladik Küpecik Köyü'nde dünyaya gözlerini açtı, 2 Temmuz 2021'de bu dünyaya veda etti...

61 yıllık ömrü, âdeta zorluklarla örülmüş bir destandı.

Samsun'dan Ankara'ya, oradan İzmir'e, sonra İstanbul'a uzanan hayat yolculuğunun son durağı 1997'lerden sonra Silivri olmuştu.

Hayatının her anı, her dönemi, inatçı bir mücadelenin timsaliydi. O, dertleri kendi içinde yoğurup, o dertlere yine kendi elleriyle çözüm arayan, bu yolda daima başarıya ulaşan azimli bir yürekti. Maddî zenginliklerin peşinde koşmayan, ancak yaşamın kaçınılmaz zorunluluklarına

göğüs germek zorunda kalan sade bir yaşam sürdü.

Onun omuzlarındaki yükleri, sevgisi, sevenlerine adadığı her bir anı çok özleniyor.

Hayatının son sekiz yılını amansız bir hastalıkla pençeleşerek geçirdi. Bu acımasız savaşta bile bir an olsun umudunu yitirmedi, sabırla direndi.

"Derdi veren Rabbim dermanı da verir" diyerek ilâhî şifanın peşinde koştu. Ve o kutlu Cuma sabahı, ruhunu ebedi sahibine, Yüce Hakk'a teslim etti.

Onun bu dünyadan ayrılışı, geride kalan sevenleri için derin bir hüznün ve tarifsiz bir boşluk bıraktı.

Merhum Gazeteci Yazar **İrfan Ermiş**, çevresinde ve dostları tarafından bilinen mücadelecî ruhunun yanı sıra dokunaklı kalemîyle de hafızalara kazındı.

Tam otuz yıl boyunca başucu yaptığı **"Gönül Kervanı"** adlı köşe yazılarıyla muhataplarını yeri geldi sitemle eleştirdi, yeri geldi yürekten takdir etti, yeri geldi göklere çıkardı.

Ayrıca kanserle olan kendi savaşını anlattığı **"Hayatı Bırakma"** adlı eseriyle de bu zorlu sınavdan geçen binlerce insana

umut ışığı oldu, onlara yalnız olmadıklarını fısıldadı.

Bu nedenle hem kitabıyla hem de köşe yazılarıyla duyguların en saf tercümanı, düşüncelerin gür bir haykırışıydı **İrfan Ermiş...**

Gönül adamı, fikir insanı olmakla birlikte; aynı zamanda ülkesine ve milletine delicesine sevdalı bir ülkücüydü.

Türk milletine ve Türk yurtlarına olan derin aşkı, onun Türk milliyetçiliği ve ülkücülük dünya görüşünün her zerresine işlemişti. İnancına olan bağlılığı ve bu uğurdaki sarsılmaz iradesi, hayatının her anında bir pusula gibi yol gösterdi.

İrfan Ermiş, bedenlen aramızdan ayrılmış olsa da, ardında bıraktığı kıymetli eserler, mücadele duruşu ve kurduğu o sağlam gönül köprüleriyle yüreklerimizde yaşamaya devam edecek.

Onun ışığı; gönül kervanlarında, inançlı yüreklerde, muhabbet dolu kalplerde sonsuza dek parlayacak.

Mekânı cennet, ruhu şad olsun.
Vefatının 4'üncü yılında, anısına saygıyla...

Çocukları: Ahmet Ermiş, Dilber Gece, Eren Ermiş, Alparslan Ermiş, Elif Çetinkaya

“EY FELEK!

Felek; tam altmış yıl alacağım var senden
Giden gitti, bari yarısını geri ver yeter
Ne zarar gördün ki bunca yıl benden?
Vicdana gel, imana gel, gerisini ver yeter.

"Gerisi" dedim, tam ve net otuz yıl ediyor
Bana ettiklerini çoluk çocuğum da ödüyor
Nasıl bir kin ve garez, altmış yıldır güdüyor?
Güldüğüm bir günüm olsun, içinden birisini ver yeter.

Yedi yaşımda tuttun paçamdan, salmadın
Hep karşımda oldun, hiç yanımda olmadın
Vurdukça vurdun, yılmadın, hiç yorulmadın
Tarttın, gördün; bir gram olsun darasını ver yeter.

Sünme haşa, bu bir isyan değil! Kulun sitemi
Dağ, dere, tepe aşıp geldiğim yolun sitemi
Sürünmekten yorulan bel, bacak, kolun sitemi
Yer altı da yer üstü de... Nereye uygunsam, orasını ver yeter.

"Bin şükür halime" dedim, hamd ederek yaşadım
Derman kalmadı dizimde, zor atıyorum adım
Senden son arzum, son isteğim, son muradım:
Çektirdiğin sana kâr kalsın! Esamesini ver yeter.

Dertlerle plıştım, olgunlaştım, Ermiş oldum
Dünya yalanmış; bu sayede görmüş oldum
Yine tutamadım dilimi, günaha girmiş oldum
Artık ne çıkarsa bahtıma, serisini ver yeter.

İrfan Ermiş

20/06/2021 | Saat: 22:24

Bir ok, bir ilçe, bir hayal: **Silivri'den Türkiye'ye**

Silivri Okçuluk Gençlik ve Spor Kulübü, çocukların hayatına sadece spor değil, karakter, özgüven ve dayanışma da kazandırıyor.

Başkan Tamer Bıyıklı, başarılarla örülü bu yolculuğu Silivri Rehber'e anlattı.

Silivri Rehber: Silivri Okçuluk Gençlik ve Spor Kulübü nasıl kuruldu? Bu yola çıkış hikâyenizi bizimle paylaşır mısınız?

Tamer Bıyıklı: Aslına bakarsanız bu biraz ilginç bir hikâye. 9 yaşındaki oğlum Ata Efe'yi bir spor branşına yönlendirmeyi düşünüyorduk. Yaz okulunda okçulukla tanıştı. Efe birkaç denemeden sonra okçuluğu çok sevdi. Araştırmalarımız sonucu Silivri'de okçuluğun Engin Akın başkanlığında yapıldığını ve Antrenörümüz Erol Türkekul'un ders verdiğini öğrendik. Efe'nin bu alandaki kabiliyeti fark edilince biz de aile olarak elimizden gelen tüm fedakârlığı göstermeye başladık. Okçuluğun fiziksel ve zihinsel gelişime katkılarını öğrenince bu alanda daha çok ilerlemek istedik. Okçuluk; dikkat, denge, nefes kontrolü gibi pek çok alanda çocuğun gelişimine katkı sağlıyor. Tüm bunlar beni de bu spora daha çok bağladı.

Kulübün kuruluş amacı neydi? Bugün geldiğiniz noktada bu amaçlar nasıl evrildi?

Başlangıçta YÜZOK adıyla faaliyet gösteren bir dernek çatısı altındaydık. Ancak federasyon onaylı bir yapı olmayınca elde ettiğimiz başarılar kayıtlara geçmiyordu. Bu durum hem sporcularımızı hem ailelerini olumsuz etkiledi. Bu yüzden kendi kulübümüzü kurma kararı aldık. 15 Eylül 2017'de resmi işlemleri tamamlayarak derneğimizi, ardından spor kulübü statümüzü ve federasyon üyeliğimizi aldık. Artık lisanslı sporcularımızla resmi müsabakalarda yer alabiliyoruz. Kulübümüzün kurulmasında da büyük emekleri olan Bahadır Helvacıoğlu, Kamil Bilici, Mesut Çiftçi, Salih Tuncel, Uğur Topal, Bora Terzioğlu, Cem Yalım, Emre Göçmen, Yusuf Şenyer, Erol Türkekul'a çok teşekkür ederim.

Silivri halkının okçuluk sporuna ilgisi nasıl? Özellikle gençlerin ilgisi sizi tatmin ediyor mu?

Başta çok bilinmeyen bir branşta ama zamanla ilgide büyük bir artış oldu. Mete Gazoz'un olimpiyat başarısı da büyük bir etki yarattı. İlk kurulduğumuz dönemde 22 sporcumuz vardı şu an 110 aktif sporcumuz var. Farklı yaş gruplarına hitap ediyoruz. Yaz okulları, sosyal medya ve okullardaki tanıtım çalışmalarımız da ilginin artmasına katkı sağladı.

TAMER BİYIKLI: DESTEK BEKLİYORUZ!

Bugüne kadar yetiştirdiğiniz sporcular arasında ulusal ya da uluslararası başarı elde eden isimler oldu mu?

Takım ruhu, saygı ve disiplin bizim için çok önemli. Antrenmanlarda çocukların birbirini cesaretlendirdiğini, teselli ettiğini, başarılarını kutladığını görmek en büyük kazanç. Sporcularımız İstanbul ve Türkiye birincilikleri elde etti. Oğlum Ata Efe Bıyıklı, 2022'de milli takım gelişim kampına katıldı. Ancak 70 metre mesafe atışı için antrenman sahamız olmadığı için süreci sürdüremedik. Bu alanda yerel yöneticilerimizden destek bekliyoruz.

Özellikle unutamadığımız bir anı var: Ankara'da katıldığımız 9-10 yaş grubundaki ilk turnuvada, klasik yayda kızlarımızdan Esila Çiftçi Türkiye birincisi olmuştu. Bunu bir antrenman yayıyla başarması ayrı bir gururdu. Hatta diğer sporcular, "Aha bunlar fakir, antrenman yayıyla katılmışlar" diyerek dalga geçmişlerdi. Esila son okunu atıp birinci olduğunda, ben ve diğer tüm aileler, sporcular göz yaşlarına hakim olamadık. Bu gerçekten bambaşka bir duyguydu. O günden sonra gelen bu başarı, bizi hep zirveye taşıdı.

Kulübünüzde verilen eğitimlerden ve antrenman programlarından biraz bahsedebilir misiniz?

Şu an İBB Abdüleziz Paşa Ortaokulu'nda çalışıyoruz. 7-12 yaş grubu Pazartesi, Çarşamba ve Cuma; 12-18 yaş grubu ise Salı, Perşembe ve Cuma günleri antrenman yapıyor. Katılmak isteyen sporcular önce kulübün malzemeleriyle deneme yapıyor.

Sevdiklerinde ve uygun bulunduklarında malzeme önerisinde bulunuyoruz.

Kulüp olarak bugüne kadar elde ettiğiniz en gurur verici başarı neydi? Önümüzdeki dönemde kulüp olarak hedefleriniz nelerdir?

En büyük gurur; Türkiye ve İstanbul şampiyonlukları. Şimdi ise Silivri'de açık hava okçuluk turnuvası düzenlemek için Türkiye Okçuluk Federasyonu ile görüşüyoruz. Bu güne kadar 5 binin üzerinde çocuğumuza okçuluk sporu eğitimi verdik buda bizim için ayrı bir gururdur. Ayrıca kongremizde aldığımız kararla kara ve deniz arama kurtarma birimi kuruyoruz. Sporun yanı sıra kültürel ve sosyal etkinliklerle hayatın her alanına dokunmak istiyoruz.

Bizleri, Silivrimizi gururlandıran bireysel ve takım olarak derece elde etmiş sporcularımıza da ayrıca teşekkür etmek istiyorum. **Ata Efe Bıyıklı, Kuzey Yalım, Dora Terzioğlu, Dilşer Göçmen, Eren Şenyer, Karan Zincir, Eren Albayrak, Kerem Mutlu, Defne Tuncel, Esila Çiftçi ve Büşra Özkan** bu imkânlarla birçok başarıyı elde ettiler.

"ACİL SAHAYA İHTİYACIMIZ VAR"

Yerel yönetimlerin kulübünüze olan desteğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Kurulduğumuzdan bu yana geçmiş dönem belediye başkanlarımız Sayın Özcan Işıklar, Sayın Volkan Yılmaz ve mevcut başkanımız Bora Balcıoğlu'na desteklerinden dolayı teşekkür ederiz. Ancak özellikle milli takım seviyesindeki sporcularımız için acil uygun mesafe atışı (70 m) sahası ihtiyacımız var bunu sıklıkla dile getiriyorum. Şuana kadar bir sonuç elde edemedik fakat umuyorum ki Başkanımız Bora Balcıoğlu bu sorunumuzu en kısa sürede çözecektir. Bu eksikliği giderdiğimizde Silivri'den daha fazla milli sporcu çıkarabiliriz, bu konuda da hiç şüphem yok.

Okçuluk sporuna ilgi duyan gençlere ne tavsiye edersiniz? Silivri halkına ve okçuluk severlere bir mesajınız var mı?

Her çocuk mutlaka okçulukla tanışmalı. Sadece sportif değil, karakter gelişimi için de çok faydalı bir branş. Biz Silivri'de bu alanı açtık, halkımızdan destek bekliyoruz. Hep birlikte okçuluğu bu ilçede bir tutkuya dönüştürelim. Kuruluşumuzdan bugüne destek olan herkese teşekkür ederim.

SERVET YILDIRIM

servet2010@hotmail.com

Misafir!

Büyük bir şehrin sol yanında, deniz kenarında küçük ve şirin bir kasaba vardı. Martı çığlıklarının çocuk seslerine karıştığı, sokak aralarında küçük esnafların dükkân önünde tavla zarı salladığı, adım başı bir tanıdığın selâmına denk geline, Pomağı, Patriyotu, Gacalı, Romeni, Kürdü, Türkü, Çerkesi ile Balkanların ve Anadolu'nun birçok şehrinde göçüp gelen insanları bağrında birleştiren huzurlu bir kasabaydı.

Gün batımının muhteşem kıvıllığında balıktan dönen ahşap teknelerin motor sesleri eşlik ederdi akşam yürüyüşlerinize. Sahil boyunca uzanan çay bahçelerinde çekirdek çitleyen teyzelerin bakışları altında, haşlanmış mısır ve kestane kebab kokuları eşliğinde kordon boyunca yürürdü insanlar. Hafta sonları yüzlerce günü birlikçiye kapılarını açar, binlerce yıldır birçok medeniyeti ve toplumu misafir etiği gibi misafir ederdi uzun sahillerinde...

İşte bu Kanola ve Gündöndü renkli güzel kasabanın kenar mahallesinde bulunan bir apartmanın bodrum katında; iş

bulma ümidi ve çocuklarının daha iyi bir eğitim alarak yetişmesini düşünüp, üç beş eşyası ile birlikte hayallerini doldurduğu valizi ile gurbete gelen bir baba, bir anne ve 3 kardeş yaşıyordu.

Her sabah üç-beş zeytin, biraz peynir, açık renkli çayla yudumlanır, huzurla baba işe çocuklarda okul yolunda düşerdi. Bu üç çocuktan ortaokula giden Mehmet, derslerinde oldukça başarılı ve duygusal bir çocuktur. İlkokulu memleketleri olan Ağrı'da okumuş, ortaokula ise yeni taşındıkları bu kasabada başlamıştı. Mehmet bir gün okuldan eve geldi. Diğer günlerin aksine oldukça dalgın ve mutsuzdu. Küçük kardeşi Melike'nin onu gördüğündeki sevinçli tepkisine pek aldırmış etmedi ve sessizce bir kenara oturdu. Annesinin önüne koyduğu yemeği çatalın ucuyla karıştırıp yiyemedi.

Dalgın gözlerle uzun uzun tabaktaki yemeğe bakıyordu. Annesinin ısrarla sorduğu -neyin var oğlum? İyi misin?- sorularını geçiştirip durdu. Annesi, eşi akşam eve geldiğinde durumu ona anlattı.

YAZAR **SERVET YILDIRIM**

Babası şefkatle Mehmet'in saçlarını okşayarak;
- Ne oldu oğlum? Neyin var anlat bakalım. Birisi ile mi kavga ettin?
- Baba "gelme" ne demek?
- Gelme, misafir demek oğlum.
- Biz gelme miyiz?
- Nerden çıktı oğlum şimdi bu?
- Okulda bir arkadaşım 'siz gelmesiniz. Memleketinize geri dönün. Burası bizim' dedi.
- Olur mu öyle şey oğlum. Bu vatanın her toprağı hepimizin. Sen arkadaşını yanlış anlamışın. Biz Ağrı'dan buraya göçüp geldimiz için öyle demiştir. Üzülme sen. Hatırlarım sana hep büyük dedenin Çanakkale Savaşı'na gittiğini, yurdumuzu işgal etmek isteyen düşmanlarla canla başla savaştığını ve orada şehit olduğunu anlatmıştım. İşte bizim dedelerimiz gibi ülkemizin her ilinden binlerce insan vatani savunmak için savaşa gittiler. Gittiler ki bizler esaret altında yaşamayalım. Ülkemizin dört bir yanında hür bir şekilde yaşayalım.

Bayrağımıza, ezanımıza, kitabımıza, inancımıza, namusumuza gavur eli uzanmasın.
- Ama arkadaşım neden öyle dedi peki?
- Arkadaşın kötü niyetle söylememiştir. Sen ona benim anlattıklarımı anlat. Eminim o da söyledikleri için üzülecektir. Bu topraklar bizlere atalarımızın şehit kanıyla sulanarak emanet edildi. Bizler bu toprakların mirasçıları, şahsi sahipleri değiliz. Bizler emanetçiyiz. Bu gün bize, yarın size, sonrada sizlerden sonrakilere emanet. Bu emanete canımız pahasına sahip çıkmak da hepimizin boynunun borcudur.
- Peki baba.
- Unutma bu dünyada hepimiz misafiriz. Ömrümüz boyunca burada kalıp sonra ebedi hayata göç edeceğiz. Bu yüzden her kim olursa olsun. Kimseyi dinine, memleketine göre yargılama.

Hepimiz insanız. Bu dünyadaki misafirliğimiz boyunca da iyi bir insan olmak için çaba göstereceğiz. Kötü söz ve kötü davranışlardan uzak duracağız. Bu dünyadaki her canlıya merhametli davranıp saygılı olacağız.

Baba oğlunu bu sözlerle teselli etti.

Nereden gelirsek gelelim, nereli olursak olalım. Mezhebimiz, ırkımız, dinimiz ne olursa olsun. Anamız vatan, babamız devletimizdir. Bizlerde onun evlâtlarıyız. Devletimiz var olsun. Birliğimiz, beraberliğimiz ve kardeşliğimiz daim olsun. Kalın sağlıcakla...

Nihan GÜRSOY

Fizyoterapist

Serinlemek uğruna YÜZ FELCİ OLMAYIN!

Artan sıcaklıklarla birlikte serinlemek adına cam açık bir şekilde yolculuk yapmak, doğrudan yüze temas eden klimalar, ıslak yüzle rüzgara maruz kalmak yüz felcine yol açabiliyor.

Yüzdeki mimik kaslarına beyinden uyarı getiren fasiyal sinir liflerinin, çeşitli nedenlerle hasar görmesi sonucu yüzde hareket kaybı gelişmesi, “yüz felci” olarak adlandırılır.

Fasiyal paralizi olarak adlandırılan yüz felci iki farklı şekilde karşımıza çıkabilir;

1-Santral(Merkezi) Yüz Felci: Beyindeki hasara bağlı olan yüz

felcidir. Beraberinde vücudun başka bir yerinde de tutulum, beyin hasarı, inme gibi farklı bulgular da görülür.

2- Periferik (Çevresel)

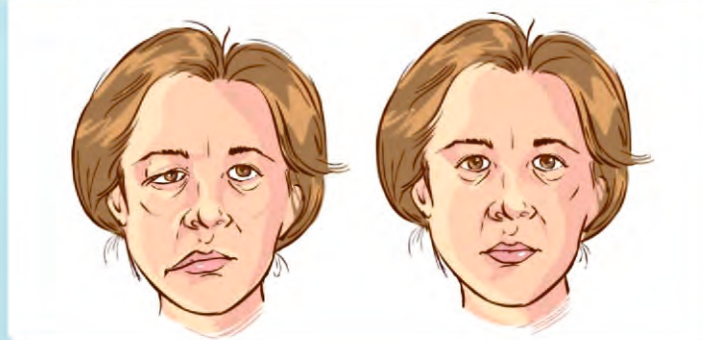
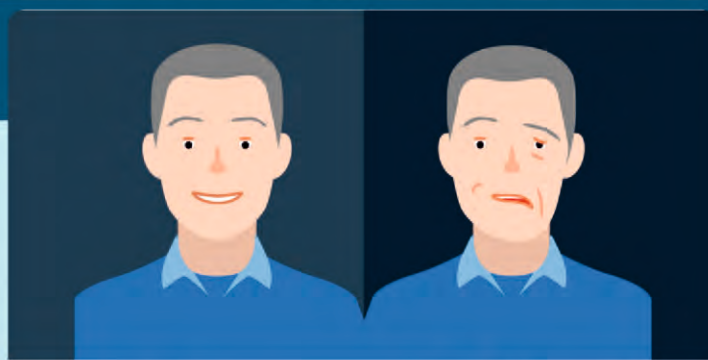
Yüz Felci: Beyin sapı ve sinirin daha uç kısımlarında oluşan zedelenme sonrası görülen, vücudun başka bir yerinde herhangi bir bulgu yaratmayan yüz felcidir. Kliniğimize de fizik tedavi için

sıklıkla başvuru alan tanılardan biri olan “Bell paralizisi”; periferik yüz felcinin en sık görülen formudur.

İç kulak yolu iltihapları, viral hastalıklar gibi birçok sebepten oluşurken; yüzün soğuğa maruz kalması durumunda da meydana gelebilen, aniden ortaya çıkan, her yaş grubunda görülebilen ve her cinsiyette eşit dağılım gösteren, en sık görülen yüz felci tipidir.

Fasiyal Paralizi (yüz felci) belirtileri:

- Kas güçsüzlüğü/paralizi, yüzün yarısında hareketsizlik
- Etkilenen tarafta göz kırpmaya zorluğu
- Gözyaşında artma, azalma
- Kaş seviyesinde sarkma, düşme
- Alın kırıştırmama
- Burun kanatlarının nefes alıp-verirken hareketsizliği
- Ağızda sarkma
- ıslık çalamama
- Tükürükte artma, azalma
- Aşırı salya üretimi
- Yeme içme zorluğu
- Kaslarda seğirme gibi istemsiz hareketler.

Bell paralizisinde yüz felci ilerleyici bir hastalıktır. Belirtiler kötüleşebilir. Birkaç saat içerisinde olduğu gibi birkaç gün sonrasında da semptomların seyri daha şiddetli bir hale gelir. Genellikle belirtiler 2-3 gün içerisinde maksimum seviyeye ulaşır.

Bu belirtileri taşımanız durumunda, en kısa sürede size en yakın sağlık kuruluşuna başvurunuz ve hekim kontrolünden geçmeniz gerekir.

Doktorunuz muayene esnasında gerekli değerlendirmeleri yaptıktan sonra tedavi programı başlanır.

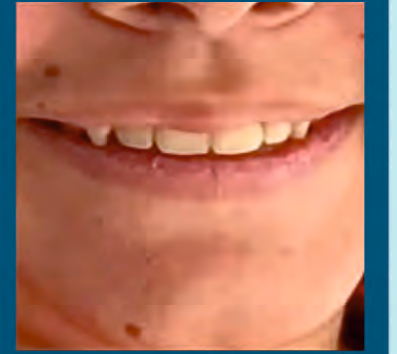
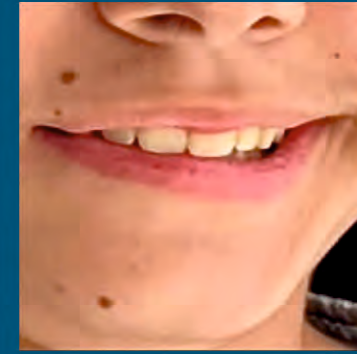
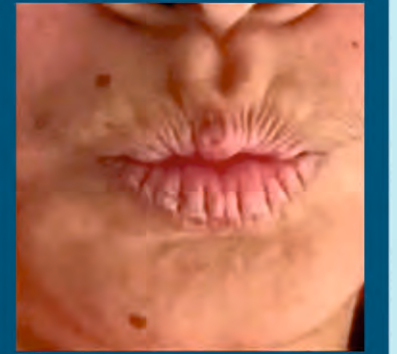
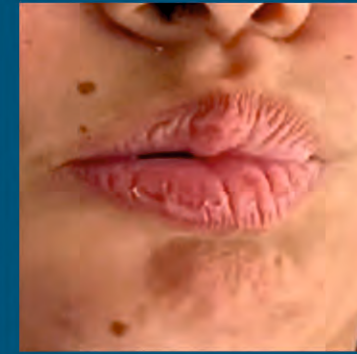
Tamamen iyileşme sağlanan hastalar olduğu gibi kısmi iyileşme elde edilen hastalar ve sinkinezi (istenmeyen ve beklenmeyen yüz hareketleri) gibi semptomlar da gelişebilir.

Düşük bir oranda ise kalıcı yüz felci izlenebilir.

Bu sebeple ilaç tedavisine ek olarak fizyoterapistler tarafından fizik tedavi uygulanarak iyileşme desteklenir.

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon uygulamaları ile kasların güçlenmesi ve kalıcı hasar risklerinin önüne geçilmesi amaçlanır.

Kliniğimize başvuran 13 yaşında soğuğa bağlı yüz felci geçiren danışanımızın fizik tedavi öncesi ve sonrası:

Yüz felcinde fizik tedavi

Kaslarda gevşeme elde edilir.

Yüz asimetrisini düzeltmeye yardımcı olunur.

Kas tonusu artırılır.

Sinir uyarımı desteklenir.

Fonksiyon kaybı giderilir

Kas kontrolü sağlanır.

ŞEYHMUS METE YÖNTEM

Atapro Film | Fotoğraf | Prodüksiyon

Silivri'de geniş açıyla açılan manzaralar: **Bisiklet, Telefon ve Panorama Yolculuğu**

Bazı şehirler mercekle değil, gözün tamamıyla görül-
meli. Bazı kareler, sadece geniş açıyla anlatılır. Silivri
de o şehirlerden biri... Hem doğası hem geçmişle, cep
telefonunun geniş açılı ve panorama lenslerine
hakkını veren bir açık hava galerisini andırıyor. Son
zamanlarda bende bir bisiklet merakı başladı ki sor-

mayın gitsin. Bisikletle yorulmadan gezilebilen, aynı
zamanda cep telefonu ile çok katmanlı hikâyeler anla-
tabileceğiniz Silivri rotalarında, bu yazıyı geniş açı ve
panorama temasıyla şekillendirdim.
Telefoto değil; bu sefer hedefim, açılmak, alanı geniş-
letmek, manzarayı içine almaktır.

Boğluca Yaşam Vadisi Doğayla Senkron Kadrajlar

Sabah erken saatlerde,
Boğluca Deresi boyunca
geniş açıyla çekim yap-
mak için harika bir
atmosfer oluşuyor. Yürü-
yüş yolu ve suya paralel
bisiklet yolu, ultra geniş
açı lensle dramatik şekil-
de kadrage sığıyor. HDR
moduyla birlikte gökyü-
zü ve su yansıması aynı
karede yer alabiliyor;
doğa, tüm ritmiyle kad-
rajda hissediliyor.

Silivri Sahili Ufuk Çizgisiyle Oynayan Fotoğraflar

Silivri sahili, panorama
ve geniş açı çekimleri
için âdeta bir sahne.
Denizle kıynın buluştu-
ğu anlar, yürüyen insan-
lar ve süzülen martılar;
gün batımının yumuşak
ışığında tabloya dönüşü-
yor. Palmiyeler arasından
yakaladığım deniz man-
zaraları ise favorim.

Piri Mehmet Paşa Camii Mimariyi Yaymak

Tarihi yapıları geniş
açıyla kadrage alırken,
onları çevresiyle birlikte
anlatmak mümkün. Bu
zarif camide iç mekânın
yukarıdan aşağıya görün-
tüsü, sütun ve kubbe
süslemeleriyle dramatik
bir görünüm kazanıyor.
Dış cephede ise sabah ve
akşam ışığı, taş yüzeyler-
de gölge-ışık dengesi
oluşturuyor.

Mübadele ve Yeşilçam Müzeleri Mekâna Genişlik Katmak

Geniş açı lensin sağladığı avantaj, bazı mekânlarda
özellikle daha da belirginleşiyor. Mübadele Müzesi'nin
dış yapısının sokak, doğa ve gökyüzüyle birleşmesinin
o anı bize estetik bir fotoğraf sunuyor. Yine aynı şekilde
dış mekânda kullandığınız geniş açıyı, iç kısımda da
kullanarak müze de yer alan bir çok nesneyi tek bir
kare içerisine sığdırabilirsiniz...

Kale Park Panoramik Manzara

Silivri'nin yukarıdan görüle-
bildiği en özel noktalardan biri
Kale Park. Buradan Marmara'-
ya bakan geniş açı çekimlerde,
sahil çizgisinin kıvrımları net
bir şekilde görünürken, gün
batımı da sahneyi tamamlıyor...

Geniş Açı, Geniş Hafıza

Silivri'yi pedal pedal gezip, telefonu-
mun sadece bir kamera değil bir bakış
aracı olduğunu yeniden keşfettim.
Geniş açı ile sadece manzarayı değil,
deniz havasını da içime çektim, pano-
rama ile sahneleri açtım. Bazı yerler
anlatılmaz; sadece geniş bakınca
anlaşılır.

Değişen mobil fotoğrafçılık ile
Silivri'de geniş açı, sadece teknik bir
tercih değil; aynı zamanda bir görme
biçimi haline geldi.

Geniş Açıyla Fotoğraf Çekmenin 5 Püf Noktası

1. Kenar bozulmalarına dikkat et
Geniş açılı lenslerde, özellikle kadrage kenarlarında eğilmeler ve bozulmalar oluşabilir. Bu nedenle ana objeyi mer-
keze yerleştirmeye çalış, kenarlarda ise doğal unsurları (ağaç, taş, bulut gibi) kullanarak geçişi yumuşat.

2. Derinlik için ön plan kullan
Geniş açı lens, sahnede hem ön hem arka planı net gösterdiği için, derinlik oluşturmak açısından harikadır. Fotoğrafa bir kaya, bisiklet ya da ağaç gövdesi gibi bir ön plan unsuru eklemek sahneyi üç boyutlu hissettirir.

3. Perspektif kontrolü
Özellikle mimari çekimlerde, geniş açı düz çizgileri eğebilir. Telefonunun perspektif düzeltme özelliğini veya fotoğraf sonrası düzenlemelerdeki (düzenle > düzelt) araçları kullanıp sorunu kolayca giderebilirsin.

4. Işığı avantaja çevir
Geniş açılı karelerde gökyüzü ve zemin aynı anda görünür. Bu nedenle sabah ve akşam saatlerinde ışığın yumuşak olduğu anlarda çekim yapmaya çalış. HDR modunu açık tutmak, hem gökyüzündeki detayları hem de yer yüzeyini dengede göstermek için önemlidir.

5. Derinliği Yakala
Geniş açılı karelerde konu aldığınız nesneyi veya modeli kırılmanın en az olduğu lense en yakın kısma denk getirirseniz elde edeceğiniz sonuçlar çok daha büyülmü olacaktır.

Döne Bitişik

Psikolojik Danışman & Aile Danışmanı

Çocuklar için PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK

Psikolojik sağlık literatürde zorlu yaşam olayları karşısında olaylarla baş edebilme, uyum sağlayabilme, esneklik kullanabilme, ilerleyebilme ve kendini iyileştirebilme gücü olarak tanımlanır. Hacıyatmaz gibi hemen toparlanmak, eski haline dönmek de diye biliriz.

Vücudumuz her nasıl üşüttüğünde, bitkin düştüğünde hastalanabiliyorsa, ruh sağlığımız da örselleyici yaşantılar geçirdiğinde bozulabilir. Bu durum da tıpkı bedenimizin hasta olması kadar normal bir durumdur.

Ruhsal açıdan sağlıklı hissetmek psikolojik sağlamlığımızı etkiler.

- Uyku düzeni
- Dengeli beslenme
- Spor ve kişisel aktiviteler
- Kaliteli sosyal çevrenin varlığı
- Olaylara iyimser bakış açısıyla yaklaşmak
- Olumsuz yaşantılardan ders çıkarma eğilimi göstermek, gibi unsurlar olumsuz yaşantılara karşı psikolojik sağlamlığımızı korur.

Psikolojik sağlamlığı yüksek kişilerin 3 ortak özelliğini;

- Gerçekleri olduğu gibi kabul eden ve tedbir alan

- Hayatı anlamlandıran ve amaç belirleyen
- Elinde olan imkânlarla yeni şeyler üreten insanlar olarak sıralayabiliriz.

Psikolojik sağlamlığı yüksek bireyler karşılaştıkları olumsuz yaşam olaylarından, travmalardan öğrenerek ve gelişerek çıkabilir-

ler. Aslında her çocuk psikolojik sağlamlık kapasitesi ile dünyaya gelmektedir. Ancak bu güçlü yön, üzerinde çalışarak yaşam boyunca geliştirilebilir. Bu nedenle çocukluk döneminde psikolojik sağlamlık gelişimine olabildiğince erken yaşlarda başlamak gerekmektedir.

Çocukluk döneminde en fazla rol model alınan bireylerin ebeveyn olduğu dikkate alındığında, bu dönemde ebeveynin stres verici olaylar karşısındaki tepkileri çocukların başa çıkma becerilerini de etkileyecektir.

Kendi psikolojik sağlamlık gelişiminize odaklanmak ve kendinizi bu açıdan değerlendirmek size yardımcı olabilir. Hobiler edinin, spor yapın, dengeli beslenin, düzenli uyuyun.

Çocuğunuzla güçlü ve duyarlı ilişkiler kurmaya gayret edin. Çocuğunuzun toplumsal kaynaklardan yararlanabilmesi için fırsatlar sağlayın. Düşünme ve problem çözme becerilerinin gelişmesi için etkinlikler ve aktiviteler planlayın ve uygulayın.

Çocuğunuzda öz güven gelişimini destekleyin. Yaşama olumlu bir bakış açısıyla yaklaşması konusunda destekleyin ve rol model olun. Çocuğunuzun sorumluluk alması ve yeni deneyimler edinebilmesi için cesaretlendirin.

Onların düşünceleri hakkında konuşmalarını sağlayın ve elbette çocuğunuzun düşüncelerini ifade ettiğinde ona karşı empatik olmaya özen gösterin. Zorlukların üstesinden gelen bireylerin düşünme stillerini keşfetmelerini sağlayacak hikâyeler anlatın. Hata yapmanın doğal olduğunu ve gelişiminin bir parçası olduğunu hissettirin.

Kendisinde olan güçlü yönleri keşfetmelerine yardımcı olun. Herhangi bir beceriyi sergilerken başarıya ulaşmanın adım adım gerçekleşeceğini onlara hatırlatın. Çocuklarınıza seçim yapma hakkı tanıyın. Çocuklarınızın bağımsız bir şekil

de problemlerini çözmelerine destek olun. Onlar adına problem çözmekten kaçının.

Sık sık doğada vakit geçirin ve çevrelerinde var olan doğal güzellikleri keşfetmelerine olanak tanıyın. Çocuğunuzla birlikte şükran günlükleri tutun. Her gün yaşamınızda minnettar olduğunuz bir şeyler bulmaya çalışın. Karşılaştığınız zorluklarda olumlu fırsatlar yakalamaya yönelik bakış açınızla çocuğunuza model

olun. Birlikte bol bol kahkaha atın, eğlenceli vakit geçirmeye çalışın. Birlikte resim, müzik, dans vb. sanatsal aktiviteler yapın.

Çocuklarınızda nezaket, şefkat ve empati gelişimi için onlarla birlikte başkalarına yardım edebileceğiniz sosyal sorumluluk çalışmalarına katılın. Çocuklarınıza yaşamınızda gerçekleştirebilecek yenilik ve değişimlerin olumlu yanlarını anlatın. Onlara yeni deneyimlere bir macera gibi bakmalarını öğretin. Kimden, nereden ve nasıl yardım isteyeceğini öğretin. Çocuğunuzun kişisel güvenliğini sağlayabilmesi ve toplumsal kaynak-fırsatlara ulaşabilmesini sağlayabilmek adına yardım isteme becerilerini öğretin. Gerektiğinde yardım istemenin uygun olduğunu çocuğunuza ifade edin.

Herhangi bir sebeple kendinizin ya da çocuğunuzun psikolojik sağlamlığının zarar gördüğünü düşünüyorsanız bir ruh sağlığı uzmanından destek almayı ihmal etmeyin...

Yaprak Yonca SEVGİLİ

Biyolog Uzman Estetisyen

Cildinizi güneşle değil BİLİNÇLE AYDINLATIN

Cildimiz, yaşadığımız çevreyle kurduğumuz en uzun soluklu ilişki. Gün ışığı, hava kirliliği, stres ve yanlış ürün kullanımı gibi pek çok faktör, bu ilişkiyi zedeleyebilir. Özellikle yaz aylarında, cilt sağlığı söz konusu olduğunda en kritik başlıklardan biri: GÜNEŞ KORUMASI!

Güneş Kremi: Cildinizin Görünmeyen Zırhı

Güneş kremi, yalnızca deniz tatillerinde kullanılan bir ürün değil; günlük cilt sağlığının temel taşıdır. UV ışınları yalnızca ciltte yanık, leke ve kızarıklık yapmaz, aynı zamanda cilt yaşlanmasının yüzde 80'inden sorumludur. Daha da önemlisi, uzun süreli UV maruziyeti melanom gibi cilt kanseri risklerini artırabilir. Gün ışığı, yaşam kaynağımız olabilir; ama bilinçsizce maruz kalınırsa, hücrelerin sessiz düşmanına dönüşebilir.

Güneş Kremi Seçerken Nelere Dikkat Etmeli?

Her ürün cildinize iyi gelmez. İşte doğru güneş koruyucuyu seçmenin püf noktaları:

- SPF 30 ve üzeri tercih edin (gündelik kullanım için SPF 50 idealdir).
- Hem UVA hem UVB korumalı ("broad spectrum" ibaresine dikkat!)
- Mineral (fiziksel) filtreli ürünler hassas ciltler için daha uygundur.

Unutmayın:
Güneş kremi,
makyajın altına
sürülür, cilde
nefes aldırır bir
koruma sağlar.

Cilt tipinize uygun formül seçin:

Yağlı ciltler için: su bazlı, matlaştırıcı formüller

Kuru ciltler için: nemlendirici içerikli güneş kremleri

- Parfüm, alkol, paraben içermeyen temiz içeriklere yönelin.
- Cildiniz lekeli veya akneli ise doktor önerisiyle medikal formüller kullanın.

Cildi Sadece Kremle Değil, Alışkanlıkla Koruyun

Koruma sadece kremle değil, davranışla başlar.

İşte günlük hayatta fark yaratacak küçük önlemler:

- Güneşin dik geldiği saatlerde (11:00-16:00) direkt temastan kaçın.
- Geniş siperli şapka ve UV korumalı gözlük kullanın.
- Kapalı havalarda bile güneş kremi sürün (UV ışınları bulutları geçer!).
- Bol su içerek cilt içten desteklenmeli.
- Yastık kılıflarınızı sık değiştirin, cep telefonunuzu temiz tutun – çünkü cilt temizliği sadece yüz yıkamakla olmaz.

Rutin Cilt Bakımının Gerçek Faydaları

Rutin bakım bir lüks değil, bir önleyici sağlık adımıdır. Doğru ürünler, düzenli uygulama ve bireysel cilt analiziyle:

- Gözenekler arınır,
- Hücre yenilenmesi hızlanır,
- Cilt bariyeri güçlenir,
- Leke ve kırışıklık oluşumu azalır.

Kendi cilt tipinize uygun olarak yapılandırılmış bir rutin, size sadece estetik değil; özgüven ve sağlıklı yaş alma süreci de kazandırır.

Mini Güneş Koruma

Check-List

- ✓ Sabah dışarı çıkmadan 20 dk. önce güneş kremi sür!
- ✓ 2-3 saatte bir güneş kremi yenile!
- ✓ Deniz veya havuz sonrası güneş kremi tekrar uygula!
- ✓ Dudak ve kulak çevresi gibi detay bölgeleri unutma!
- ✓ Fondöten altına mutlaka güneş kremi uygula!

*Kurumsal dünyaya özel
yaratıcı prodüksiyon ve içerik hizmetleri...*

instagram

Film | Fotoğraf | Prodüksiyon

0212 728 00 59 ^ 0530 471 87 47 ^ info@atapro.net

www.atapro.net

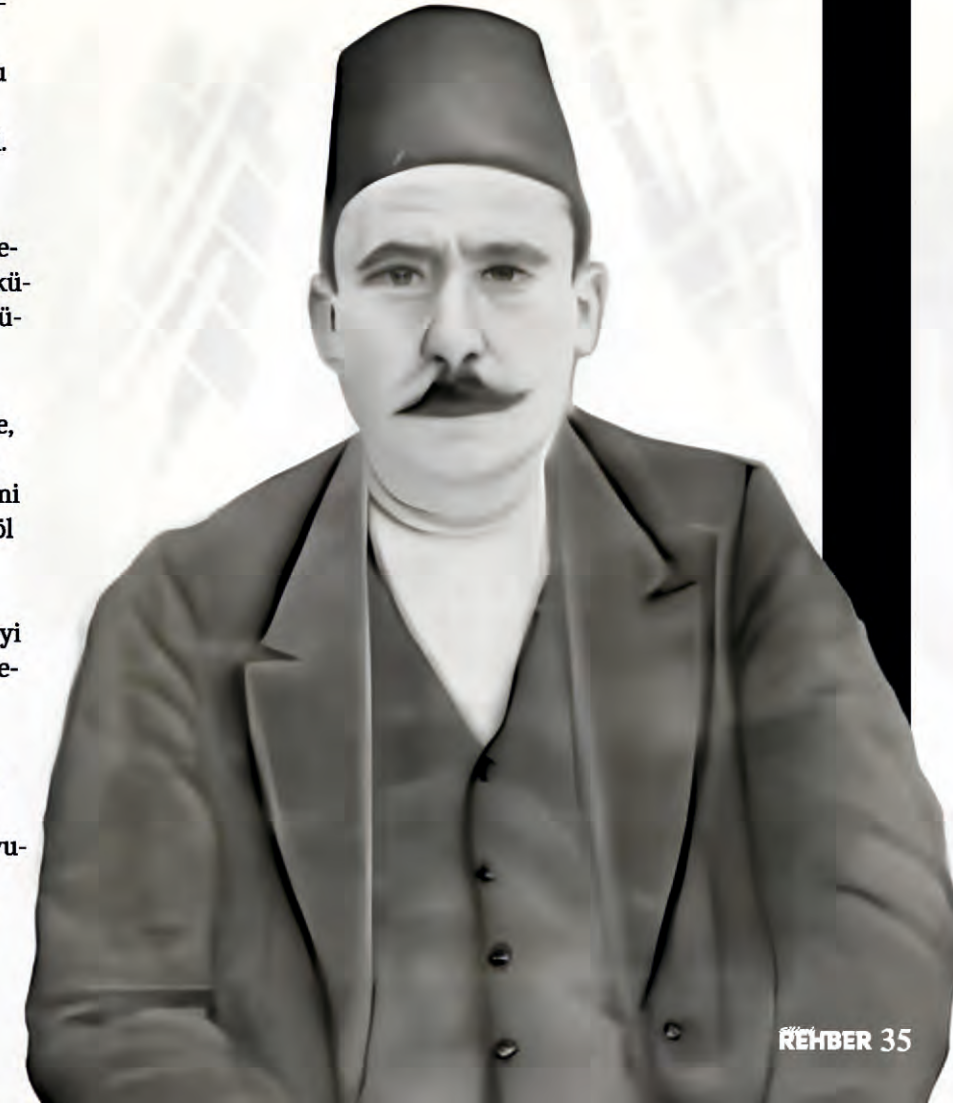
İSMAİL BİNGÖL KİMDİR?

Babası Emin Efendi, Kastamonu sancağından Silivri'ye göçen Türk ailesinin reisidir. Ailenin varlığı Candaroğlu Beyliğine dayanmaktadır. 1750'den sonra Silivri'ye göçen 16 Türk ailesinden biridir Bingöl Ailesi! Ailenin devamı Silivri'de ikamet etmekte olup, geniş bir nüfusa sahiptirler. Ailenin oturduğu sokağın adı da "Emin Sokak" tır.

İsmail Efendi Silivri doğumludur. Babası Emin Efendi tarafından medrese eğitimi aldırılmış, eğitilmiş bir kişi olarak yetişmiştir. Oğlu Turgut'u da Mekteb-i Sultani'ye yazdıracak kadar ileri görüşlüdür İsmail Efendi. Eşref Efendi ve Stamoulis ile sıkı arkadaşlardır. Bir yıllık başkanlığı süresinde çarşının ve sokak ve cadde-lerin imarı ile ilgilenmiş, yıkılan dökülen surların tamiriyle Silivri'nin görünümünü yenilemiştir.

Silivri'den gidecek olan mübadillerle, Yunanistan'dan gelen mübadillerin iskanında gösterdiği adilane yönetimi ile tanınır. Turgut Bingöl, Naci Bingöl ve Lütfü Bingöl isminde üç oğlu vardır. Çarşıda 1970'de yıkılan bir kıraathanenin sahibidir. Kıraathaneyi bir Fransız'dan Stamoulis'in gayretleri ile 190 TL'ye satın almışlardır.

Babası Emin Efendi gibi atlara olan düşkünlüğü ile tanınmaktadır. Görevi başında hakkı rahmetine kavuşur. Oğlu Turgut, henüz Mekteb-i Sultani'nin birinci sınıfındayken 8 yaşında okulu bırakır, döner gelir.

2

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
SİLİVRİ BELEDİYE BAŞKANLARI

Turgut Bingöl Efsanesi

Babamın cüzdanından hiç eksik etmediği ama yıllarca çıkarıp çıkarıp baktığı bir fotoğrafın hikâyesini anlatacağım bu hafta. Bir ucu hükümet konağının önünde diğer ucu Has fırın sokağının içine kadar uzanmış bir **cenaze konvoyu**nun fotoğrafıydı bu!

1959 yılı bir sonbahar günü yaşanan acı bir hüznün fotoğrafıydı. Ölümü hak etmeyen bir insanın son vedasının fotoğrafıydı. Silivri'nin nüfusu 2.500'lerde o yıllarda! Oysa cenazede 5.000 kişi var. İşte, bunu soruyorum babama ve anlatıyor. Mangal yürekli halat bilekli adamın (Turgut Bingöl'ün) hikâyesini...

“Turgut'un Kahve” diye

anılırdı. Çınar'ın altına sandalyeler atılır, sıcak yaz günlerinde insanlar serinlerdi. Çınar ağacının dibinde bir kuyu vardı. O yıllarda soğutucu nerede? Meşrubatlar kuyuya salınır. Kuyudan çekilirdi gazozlar, limonatalar.

Taş plak ve gramofon tek lüksüydü bu kahvehanelerin.

Turgut Bingöl Silivri'nin en güzel atlarına sahip bir yiğit şahsiyettir. Halk adamı, halkın adamıydı, ihtiyarı genci herkesin gönlünde taht kurmuş ağır abidir.

Silivri'de toprak ağalarının olduğu dönemler. **Ahmet Kemaller, Ziya Beyler, Esat Ağalar, Asım Beyler, Tevfik Efendiler** hatırladıklarım.

Ağanın bu kadar bol olduğu kasabada halkın sevgili ağabeyi, **Turgut Bingöl...**

Ağalardan birisi, kendi çiftliğine giden yolun üzerinde 10 dönüm

bir tarlası olan fakir bir çiftçinin tarlasına konmaya çalışır. Çiftçi, üç beş paraya vermek istemez yerini. Bu sefer baskı başlar, çiftçiye hakaret davası açılır. Ya yerini verecek ya içeri girecektir. Fakirlik almış başını gidiyor bu arada... Çiftçi içeri girerse; çocuklar perişan olacaktır.

Bir gece, kahvehane kapanmak üzere iken fakir çiftçimiz, kahvehaneden içeri bir gölge gibi sızar ve Turgut Bingöl'ün ellerine yapışır. Ahvalini döker, çaresizliğini anlatır. Turgut Bingöl, kollarından tutarak kaldırır çiftçiye. “sen şimdi git yat. Yarın sabahta mahkemeye bi çık hele...” diyerek gönderir çiftçiye...

Akşamdan beyaz atını hazırlar ve sabah erkenden de atına binerek çarşıda bir aşağı bir yukarı gezmeye başlar Turgut Bingöl!

Toprak ağası ve adamları mahkeme kapısının önündedir. Fakir çiftçimiz, bir köşeye sinmiş başına geleceklerini düşünmek bile istemez. Çok geçmez, mübaşir isimleri okumaya başlar.

Hâkim karşısında çiftçinin etmediği, demediği hakaretleri yalancı şahitlerle birlikte sayılır dökülür.

Hâkim kanaat getirmiştir artık. Tam karar verecektir, birden; mahkeme salonunun eski kapısı gürültü ile ardına kadar açılır. Ne oldu demeye kalmadan beyaz atının üzerinde Turgut Bingöl salonundan içeri girer.

Herkes şaşkındır. Atını yavaşça hâkimin karşısına kadar süren o yiğit adam; fakir çiftçiye tuttuğu gibi atın tergisine atıp, şu sözlerle mahkeme salonunu terk eder.

“Sayın Hâkim, ben bu kardeşimizin suçsuzluğunu biliyor ve ona inanıyorum. Burada dinledikleriniz insanların hepsi yalancıdır. Dava bir hakaret davası değildir. Fakir olan bu kardeşimizin elinden toprağını alma davasıdır” deyip atıyla hızla uzaklaşır oradan.

Kahramanımız devlete karşı bir suç işlemiştir. Cezalandırılması gerekmektedir. Fakir çiftçiye içeriye tıkmaya çalışan ağalar, beyler nedense Turgut Bingöl'ün cezasının kalkması için seferber olurlar.

Silivri'de hangi mazlumun işi ters gitse, Turgut Bingöl şeriatı kesmektedir. Halk adamıdır. Halkçıdır.

Gelin görün ki iktidarda Demokrat Parti vardır artık. Yolun darlığını bahane ederek **kahvehanesinin yıkılması** için az mı dilekçeler verilmişti.

Kimseler yanaşmamıştı, yanaşmamıştı yıkmaya planlarını gerçekleştirmeye.

Nasıl olduysa bir gün, şehrin içinde Cemse tabir edilen **iki askeri araç** Silivri çarşısında belirir. Biri hiç hız kesmeksizin **kahvehaneden içeri dalar**. Diğeri de tam karşısındaki taksi durağına girmiştir.

Kahvenin içinde oturmakta olan roman vatandaşlardan birinin **bacağı kopar** bu kazada. Cemse'nin içinden bir yüzbaşı iner ve başlar bağırmağa **“Ulan yolun ortasında kahvehane mi**

olur” diye.

Sonra döner bakar kahvehaneye “burası yıkılır artık” diyerek biner giderler.

Ağalar, beyler karşı kahvehaneden izlemektedirler olanı biteni. Keyifleri yerine gelmiştir. Geç de olsa bir ceza kesilmiştir halkın sevgilisi Turgut Bingöl'e...

Ne oldu biliyor musunuz?

Kahvehanede kaç kişi varsa bir anda kahvehanenin inşaatına tekrar başlarlar.

Duvarları kim örüyordu dersiniz? **Süleyman Özer** (Tenekeci Süleyman). Çatıya Saltanatlı **Ahmet Ustayla Dondurmacı Ramazan usta** çıkmış, “sabaha örteriz evvel Allah” diye rapor veriyorlar.

Hasan Özvarnalı, gece yarısı yemekler yaptırmış, kahvehanenin önünde masalar kurulmuş.

Çarşı meydanında beyaz atının üzerinde elinde

tüfeği ile dört dönüyor **Turgut Bingöl!** Yollar tutulmuş, çarşıya, ağalar beyler giremez olmuş.

Sabahın ilk ışıkları ile birlikte çatı duvar örülmüş, çay kazanı ateşlenmiş, herkes kahvehanenin içine girmiş çaylarını yudumlar olmuşlardı.

İçinde, bitmez tükenmez bir acısı vardır ağabeyimizin. Kardeş acısı düşmüştü yüreğine! Bir aşk uğruna askerde canına kıyan kardeşi Lütfü'nün acısıdır bu!

Yıl 1957, aylardan Kasım 25 ve o gün ben doğuyorum. **Ölen kardeşinin adını bana veriyor** bu korkusuz adam.

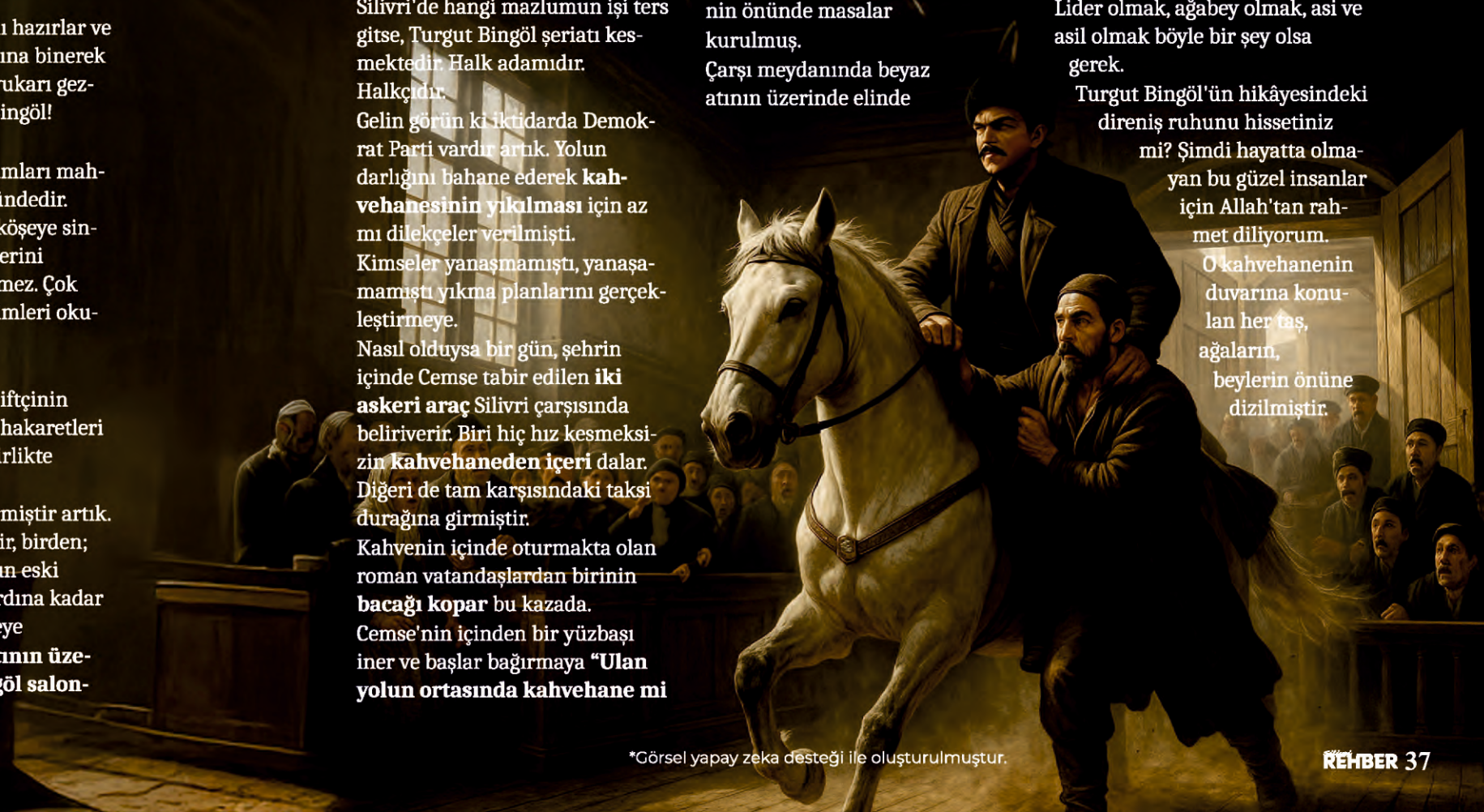
İki yıl sonra yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak vefat edecektir. İşte, o mahşeri kalabalık; o cenaze konvoyu, bu güzel insan için toplanmıştı.

Lider olmak, ağabey olmak, asi ve asil olmak böyle bir şey olsa gerek.

Turgut Bingöl'ün hikâyesindeki direniş ruhunu hissettiniz

mi? Şimdi hayatta olmayan bu güzel insanlar için Allah'tan rahmet diliyorum.

O kahvehanenin duvarına konulan her taş, ağaların, beylerin önüne dizilmiştir.

*Görsel yapay zeka desteği ile oluşturulmuştur.

Çıvgar

Kış erken bastırmış, sonbahar yağmurlarını göremeden karla karşılaşmışlardı. Çarşının orta yerindeki çınarın dalları, yağın karın ağırlığından kırılmış hatta koca ağaç ortadan yarılmıştı. Tam karşısındaki kahvehanenin, bir haftalık yakacak odunu çıkmış sayılırdı. Koca çarşıda insan soyu görünmez olmuş, kimse evinden dışarı adım atmıyordu. Hele akşam saatlerindeki seçikler görünmüyordu. Ocakçı, kahvehane sahibini süzüyor “Hadi kapat ocağı da gidelim,” komutunu bekliyor gibiydi. Ama öyle olmadı, kahvehane sahibinin sesi boş kahvehanenin içinde yankılandı: **“Sobaya odun at!”** Ocakçı Salih, Turgut Bey’in yanına 1948’de gelmişti. Turgut Bey, Salih’i çalıştığı çiftliğe gidip, çekip almıştı âdeti. Alma nedeni de atlardan iyi anlamasıydı. İyi at koşar, atları iyi sürer, onlarla konuşurdu. Yedi yıldır beraberlerdi. Normal zamanlarda aralarında hiç konuşmazlar, bakışarak anlaşırldı. Dışarıda kar neredeyse çatıları örtecek kadar yağmış ve yağmaya da devam ediyordu. Turgut Bey niçin sobaya odun at demişti ki? Aklından ne geçiyordu acaba? Kafasını ocaklıktan dışarı çıkarıp baktığında, Turgut Bey kahvehaneden dışarı bakıyordu. Yavaşça ona doğru yürüdü. Salih’in de merakı artmıştı. Ne bekliyordu? Neden böyle söylenmişti. **“Hayırdır?”** demeye kalktığında Turgut Bey’in “Pek de hayır değil ama bakacağız” sözleriyle irkildi. Salih de dışarıya bakmaya baş-

ladı. Karşıdan uzun boylu, uzun paltolu bir adam kahvehaneye doğru yürümeye çalışıyordu. Bele kadar bir kar vardı çarşının içinde. Muharrem Efendi’nin oğlu değil miydi o? “Evet, ağabey ta kendisi. Hayırdır, böyle bir havada ve bu saatte?” Saat deyinince, ikisi birden dönüp duvardaki guguklu saate baktı. Saat 18.00’di ama hava zifiri karanlıktı. Uzun aralıklarla 4 adet gaz lambası aydınlatıyordu çarşığı. Fenerci Ahmet’i fark ettiler, gaz dolduruyordu lambalara. Zar zor kahvehaneye ulaşan genç adam, kapıdan içeri girdiğinde soluk soluğa bir selamlama ile bir sandalyeye âdeti çöktü. Uzun boylu, siyah saçlı ve siyah bırıkları vardı. Turgut Bey daha fazla bekleyemedi ve “Hayırdır evlat, bu saatte senin işin ne burada?” diye sordu. “İyi havada göremiyoruz ama hava kötü olunca düştün buralara” diye de ekledi. Acı tebessümler dolaştı bir an kahvehanenin içinde. Salih, elinde iki ıhlamurla yanlarına geldiğinde, genç adam uzun uzun Salih’e baktı. Bakmayı sürdürerek konuşmaya başladı. “Benim isim Salih arkadaşla. Tabii senin izninde olacak bir iş bu!” Salih de Turgut Bey de meraklanmışlardı. “Kışın uzun süreceğini söylüyorlar. Benim hanımla kızım köye gittiler. Ben burada, onlar orada. Nasıl olur? Bir aydan evvel kalkmaz bu kar endişeliyim.” Turgut Bey meraklanmıştı. “İnsan kış ağzı yapar mı böyle bir hata? Gönderir mi hiç çoluk

çocuğunu gezmelere? “Kış bu, belli mi olur sağı solu?” derken, Salih ile bakışmışlar ve ikisi de aynı anda gülümsemişlerdi birbirlerine. Turgut Bey; “Anladım evlat. Senin Salih yapar bu işi, gider çocukları alır köyden diyorsun yani.” “Tam da öyle, aynen dediğiniz gibi Turgut ağabey. Gider değil mi? Gidebilir yani! Kabul edin ne olur! Çocukla bu karda kışta köy yerinde ne yaparlar?” Bütün bunları söylerken gözleri bir Turgut Bey’de bir Salih’teydi. Salih, yavaş adımlarla kahveden dışarı doğru yürürken, genç adam da merakla Turgut Bey’in yüzüne bakıyordu. Salih kapıdan dışarı çıkmış karları inceliyor, yolu tekmeliyordu. Turgut Bey, gülümseyerek baktı genç adama, “Sanırım oldu bu iş, bakalım neticeyi beraber göreceğiz. Ne söyleyecek bizim Salih? Sürücülükte Trakya’da üstüne tanımam. Az mı karakışlar gördü bu genç adam. Mekânların bütün ihtiyacını dağıttırdı” dediğinde Salih de içeri girmişti. Turgut Bey, “Hadi Salih’im oldu bu iş deyiver!” “1954 kışındaki gibi yapacağız Turgut Bey” dedi Salih. Düşünceliydi. Turgut Bey hafifçe gülümseyerek, “Tabii ya çıvgar vuracaksın, değil mi?” diye yanıtladı. Salih hafifçe başını sallayarak, “Sabah ola hayrola, bakarız bir çaresine” deyince genç adam Salih’in ellerine yapıştı. “Aman ne olur Salih gidemem deme de!” deyince Salih, “Arabaya tente takmamız gerek. Yatak, yorgan, döşek serilecek, kuru gıdalar konacak.

Atlar için arpa, yulaf ve bol miktarda kendir çuvallardan 30 tane kadar bulacağız” dedi sertçe. Ordusunu savaşa hazırlayan gözü pek komutanlara benziyordu. Genç adam, bu sefer endişeli bakışlarını Turgut Bey’e çevirdi. **Turgut Bey** durumun vahametini anlamış ve genç adama dönüp **“Merak etme, hepsini ben ayarlarım”** dedi. “Yalnız baharda çuvallarımın yerine yenilerini isterim. Çünkü onlardan hayır kalmayacak. Çuvalları, atların ayaklarına ve de arabanın tekerleklerine saracak Salih.” Salih onaylarcasına başını salladı. “Sabah erken gelir arabayı hazır ederim. Kaz bek atları öne, İngilizleri arkaya takarım dörtlü çıvgarla hallederiz bu işi Allah’ın da izniyle” diyerek çekildi. O gece kahvehanenin sobası hiç sönmedi. Genç adamla Turgut Bey kahvede sabahladılar. Sabaha karşı Salih geldi. Sıkı giymiş bir vaziyette, **“Ben atların yanına gidiyorum”** diyerek hiç beklemeden çekip gitti. Saat kuşluk vakti olmuştu. Döndüğünde at arabasında dört at koşuluydu. Tentesi, brandası takılmış içerisinde yataklar, yorganlar, battaniyeler doluydu. Bir sepette yiyecek vardı. Turgut Bey hayranlıkla bir Salih’e bakıyor bir atlarını inceliyordu. Salih’e güveni tamdı ama kış şartları çetin geçirdi. 10 km fazla uzak bir mesafe değildi. Lakin yağın kar da dam boyunca idi. Salih, üst üste üç su bardağı çayı devirip, yola çıkmak üzere arabasına bindiğinde Turgut Bey arkasından bağırdı. “Yemek aldın mı?” **Kırbacın sesi rüzgârın sesinin arasına karıştı gitti.** “Yumurta ve pekmez yeter” diye cevapladı Salih. Kasabanın dışındaydı artık. İçerideki kadar kar yığını yoktu, ova daha az kar tutmuştu. Bir an takip edeceği yolu düşündü, nereden gitmeliydi? Çünkü kar öyle yağmıştı ki yol, iz görünmüyordu. Çocukluktan beri gidip geldiği yolun her taşını ezber biliyordu. Tuzla’yı ve

Çerkez merasını kullanıp, Yapağca (Alipaşa) köyünün altına çıkacak, oradan; Küçükklıçlı köyüne geçecekti. Atlarına çok güvenirdi Salih. Hele de **Kazbek atlarına...** Onları ayrı severdi. Kafkas steplerinde böyle havaları çok görmüşlerdi. O yüzden yolu açmaları için onları öne bağlamıştı. Arabanın dört tekerliğine çuvallar sarmıştı. Tekerlekler kaymıyor ve yola tutunuyordu bu sayede. Hoş, yol diye bir şey yoktu ya! **Hava şartları kış, yol şartları zordu.** Salih, genç adamın sesinin tınısından pişmanlığını anlamış, “Bir yerde bir hata var ya hayırlısı...” diyordu. Zaten ne diyebilirdi ki? Turgut Bey varken ona söz düşmezdi. Git şeytan başından diyerek “Ya tevekkül ya tevekkül...” deyip, kırbacını havada döndürüyordu. Köye geldiğinde arabadan atlayıp hemen atların terini kontrol etti. Tek tek terlerine bakıyordu. Üşütmemeleri lazımdı. Arabayı önüne çektiği evin kapısına giderek seslenmeye başladı. **“Fehmi Ağa, Fehmi Ağa...”** Sesine evin köpekleri gelmiş, etrafını sarmışlardı ama o bunlara alışık, çok yaşamıştı. Oralı bile olmadı. Derken, evin kapısı yavaştan açılmış “Kimsin?” diye, bir cevap gelmişti. “Fehmi Ağa, ben Salih! Turgut Bey’in adamıyım, kahvehaneden geliyorum. Turgut Bey’in selamlarını getirdim. Diyeceklerim var sana” dediğinde kapı yavaştan ardına kadar açılmış, “Gir bakalım Salih, hayırdır bu karda kışta?” diye sormuştu Fehmi Ağa merakla ve de endişeyle. Salih olanları ve Turgut Bey’in dediklerini bir bir anlatmış eline tutuşturulan ıhlamuru yudumluyordu. Fehmi Ağa bir an suskunluğunu korudu ama evin içinde kadınların sesi hızla yükseliyordu. “Susun!” diye ünlledi Fehmi Ağa. “Ben, Turgut Bey’e de güvenirim Salih’e de... Mesele o değil, mesele bizimkinin ne düşündüğüdür. Zaten yolu yok, bundan gayri gide-

ceksiniz. Hazırlanın!” diye çıkışını bitirdi. Evdekilere Salih’in güvenilirliğinden söz ediyor yolu geçebileceğini ve gidebileceğini anlatıyordu. Hazırlıklar bitmiş Salih atlarının terlerini havlularla silmiş, yola hazırlamıştı. İkinci gibi çıktılar yola, “hava karardığında orada olacağız” dedi. İki yaşlarında bir kız çocuğu ve annesi yolcusuydu Salih’in. Aheste sürüyordu atlarını. Yapağca köyünden sonra hız verebilirdi, sepeti işaret etti, **“Yumurta ve pekmez var yerseniz”** dedi. Karşılık alamadı. Akşam alacakaranlığında kasabaya girdi. Hancının dükkân önündeyken, çarşının içinden birkaç cılız alkış koptu. Salih eliyle selamladı çarşıdakileri. Turgut Bey ile karşı karşıya geldiklerinde ikisi de başlarını eğerek birbirini selamladılar... “Eve gidelim” dedi, genç adam. Atlarını, Boyacı Bayırına doğru sürdü Salih. Az sonra evin önündeydiler. Kadın ve çocuk hızla eve girdi. Genç adamla Salih baş başa kalmıştı. Genç adam ne yapacağını bilemiyor, ellerini koyacak yer bulamıyor, telaşla ve anlamsızca sağa sola seğirtiyordu. Nasıl teşekkür edeceğini şaşırılmış bir haldeydi. Ellerini ceplerine atıyor sonra hızla geri çekiyor. “Bo..bor.. Borcumuzu nasıl ödeyebilirim?” dedi en sonunda, kısık ve mahcup bir sesle. Salih, hafifçe kaşlarını çatarak **“Ne borcu? Tevekkül bu tevekkül!”** diyerek ve de genç adamın vereceği yanıtı beklemeden kamçısını havada inleterek ayrıldı oradan.

Kahveci Turgut, Silivri’nin ünlü ağabeylerinden Turgut Bingöl.. Benim adımlı koyan kişidir.

Salih benim babam. Genç adam ise 30 yıl sonra benim kayınpederim olacaktı. Salih’in köyden getirdiği kadın ise kayınvalidemdir. Bu tevekkül değil midir? Bizim hikâyemiz de böyle başlamış oluyor işte!

HÜSEYİN KURU

hsyn.kuru64@gmail.com

Denemeler...

Her zaman şuna inanmışımdır, bir çocuğun yetişmesinde en büyük etken ailesidir. Hz. Peygamber (SAV) tarafından buyurulan hadislerinde de bu durumun çok önemli olduğu zikredilerek çocukların yetiştirilmesinde aileye vurgular yapılmıştır. Asırlar öncesinde yapılan tavsiye, uyarı ve ikazların ne kadar doğru olduğu günümüz içinde geçerli olduğu aşikârdır. Bu durumu ünlü düşünür İbn-i Haldun'un şu tespitinde de görüyoruz; **"Kendinizi eğitin, zira çocuklar size bakar."**

Yıllar önce hafızamda yer eden, bizlerin yetişmesine etki eden davranış ve hareketler aile büyüklerinin örnek alınması ile ilgili belirli yaşlarda insanın kişiliği oturmaya ve onların yaşama bakış açısının doğru olduğunu idrak etmenize neden oluyor. İnsanın tekamül ve tekemmül aşamalarına göre idrak, izan vs. gibi duyguların kişinin gelişimi ilerledikçe hayata nasıl bakacağını da öğreniyor. Buna da tecrübe kazanmak deniyor. Yani

akli melekelerle beraber sizde **kanaat, sabır, şükür ve tevekkül** başlıklarının uygulamalarına göre yaşamınız şekilleniyor ve temel taşları da oturuyor.

Benim çocukluğumda ailede bilgi ve fikir sahibi olunması için kitap okuma konusunda büyüklerimiz de bir ısrar ve disiplin vardı. Evde ki klişe cümle; **"okumayan cahil kalır."** Mutlaka dini kitaplar, klasikler ve tarih konusunda yazılan seçme eserlerin okunması istenirdi. Hatta Osmanlıca öğrenilmesi için bir yaşlı amcadan ders bile aldırılmışlardı. Halbuki dedem okuma yazma bilmezdi. Lâkin her gün 2 gazeteyi bana okutturur ve dinlerdi. Hatta pehlivan tefrikaları da günlük takip edilirdi. Bilginin insana vereceği bir zarar olmaz. Sen muhakemeni doğru istikamete kur ve yeter ki kendini geliştir. Prensip buydu.

Ailenin yaşamı her alanda ciddiye alması, davranışlar, teamüller, uyku saatleri, yeme-içme seçimleri, ibadet, bahçe bakımı, dost

ziyaretleri, evde her ay ilim meclisi kurulması vs. rutin bir düzende ilerlerdi. Nesillerin yetiştiği çağa göre değerlendirmek bilgi, eğitim, kültürel donanım vs. gibi başlıklara bakıldığında Fatih Sultan Mehmet gibi 7 dil bilen bir şahsiyetin entelektüel seviyesinin günümüzde bile ulaşılmaz olması enterasan değil mi? Demek ki 500 sene öncesine göre insanoğlunun natürel ve biyolojik durumu günümüzle aynıymış.

Buradan şunu mu anlamak lâzım. Edep, adap, ahlâk ve terbiye çocuğa aile tarafından verilir, devamı ise eğitime ve kişinin merak, arzu, hırs, azim vs. gibi duygularına bağlı denebilir mi? Meselâ bizim yetiştiğimiz kuşağın bilgi ve eğitimi ile günümüzde ki eğitim arasında ciddi bir bilimsel mesafe olduğu aşikâr. O günün doğru bilinenleri bugün ise su misali. Her geçen gün bilgi toplumunun ileri bir safhasına geçiş son gaz devam ediyor.

Bir yerde kişinin algılar ve beklentileri arttıkça hayata hep ekonomiden de bakarsanız yaşamınız paraya endeksli bir ruh dünyasına sahip olursunuz ki parayla saadet olur mu paradoksu içinde yaşarsınız! Kişinin iş ve aile disiplini ile yaşam sürmesi daha değerli ve kıymetli olabilir, bu da kişinin elinde.

Ünlü iş insanı rahmetli Üzeyir Garip yıllar önce gayrimenkul ve proje yönetimleri konusunda bir dönem derslerimize girmişti. Bana da şunu tavsiye etmiş ve 3 şeyin sıralamasını değiştirmemi öğütlemişti; **1-İş, 2-Eş ve çocuklar, 3-Aile.** Mutluluk veya mutsuzluk kişinin seçim tercihleri ile ilgilidir. Sıralamaya dikkat..!

Kişi her okuduğuna veya söylenene inanmamalıdır, farklı görüş

ve düşüncelerden kitaplar okumalı, muhakeme ve analitik düşünce gücünü geliştirmeli, âdil ve hakkaniyetli olmalıdır. Çocukları da bu minval üzerine yetiştirmelidir. Kolay bir konu değil. Günümüzde çocuk eğitimi konusunda ebeveynlerin zorlandığı ortada. Çünkü işin içine teknoloji de girdi. Çocuklar doğduktan sonra 2 yaşından itibaren dijital bir Dünya'ya adım atıyor ve elektronik cihazlar çocuğun ruh dünyasına tablet, telefon vs. ile giriyor ve artık onu sarıp sarmalıyor. Bir eğitimci tanıdığım, yine tanıdığım bir ailenin oğluna soruyor; - Annen ve baban ne iş yapıyor? - Çocuk cevap veriyor; annem "telefoncu", babam da "ajan" diyor çocuk. (Aile çağırılıyor ve soruyorlar.) - Sizler ne iş yapıyorsunuz? Kadın sosyal medyadan başını kaldıramadığı için telefoncu,

babasını da James Bond zannediyor çocuk, iyi mi!

Çocuklara karşı bigâne kalındığı zaman ortaya ciddi sorunlar çıkıyor. Özellikle çocuğa karşı ebeveynler tarafından ilgisizlik ve sevgisizlikte varsa çocukta kişilik bozuklarının temeli atılıyor demektir. Tâbi eğer inanç konusunda da aile yetersizse gelecekte huzurevi sizi bekliyor demektir. Burada pedagoğlara ve eğitimcilere de büyük işler düşüyor. Yaşlıları ile spor ve sosyalleşme etkinlikleri çocuğun enerjisi için zorunludur. Yerelde de çocukların aidiyet duygularının yaşadıkları topraklar olduğu bilincini vermek, kent yaşamı, yerel tarih, gelenek, görenek ve adetlerimiz okullarımızda da öğretilmelidir. Mutlaka ve öncelikle çocuklarımıza aile tarafından edep, terbiye, ahlâk ve iman yüklenmelidir.

Mutlu URAL

Eğitimci - Antrenör

Spor'da EBEVEYN EĞİTİMİ

Spor yazımlarında ilk ele alınması gereken konuların başında **aile eğitimi** gelmektedir.

Spor eğitimi bir süreci gerektirdiği gibi, içerisinde zaman kavramı çok önemli bir husus olarak göze çarpmaktadır. Bu noktada spor üretim ve tüketimi eş zamanlı olan çeşitli amaçlarla yapılan belirli bir rekabeti ve performansı içeren geniş bir toplum kitlesini içinde barındıran sosyal ve teknik organizasyondur. Bu organizasyonlarda sporcu gelişiminde üç temel ayaktan bahsetmek mümkün; bunlar, **aile, kulüp ve okuldur.**

Özellikle psikomotor gelişimde de ele alınan sistem teorisinde aile ilk çevreye girmektedir. Kulüp ve okul ise, ondan sonra gelen çocuğun içerisinde bulunduğu ikinci çevrede yerini almaktadır. Dolayısıyla çocuğun ilk çevresi olan ve çocuk antrenörle günde 2 - 3 saat beraberse okul dışı kalan zamanında çocuk ailesiyle birliktir.

Bu nedenle, **ailenin spora**

bakış açısı ve değerlendirmesi önemli bir kriter olarak göze çarpmaktadır.

Spor, üretim ve tüketimi bir arada sunarken içerisinde oyun olan sembolik bir süreci de çocuğun deneyimlemesini sağlamaktadır. Antrenmanı izleyen aile, hoşça vakit geçirmekte; aslında orada gerçekleşen hizmeti tüketmektedir. Aynı zamanda gerçekleşen spor hizmetini de bir üretim olarak düşünmeliyiz. Çocuğun bu deneyimi esnasındaki sosyalleşme sürecini çok önemli bir yere koymak gereklidir.

Sporun içerisinde çocuğun uymak zorunda olduğu kurallar hayatın birçok yerinde olan kurallarla benzeştir. Bu doğrultuda sosyalleşme sürecine sporun yaptığı katkı yadsınamaz düzeydedir. Özellikle alt yaş branşları olan cimnastik, atletizm, yüzme, bisiklet, buz pateni gibi sporlar, çocukların 4 - 5 yaştan itibaren temel özelliklerini **biliselsel, duyuşsal ve devinimsel** olarak geliştirebilecek branşlar olarak

yer tutmaktadır.

Bu gibi temel branşlarda çocuk, sosyalleştiği gibi özgüven ve benlik gelişimindeki değişimleri de beraberinde sağlamaktadır.

Biraz detaya girmek gerekirse öğrenciler erken yaşlarda kas ve hareket sisteminde gelişim sağlarken merkezi sinir sisteminde özellikle limbik sistemde de bir takım gelişimler göstermektedir. Lokomotor sistemi erken gelişen çocuklarda limbik sistemin de gelişim göstermesi, yani özgüven duygusu daha gelişmiş bir birey olması olasıdır.

Çocuklarda temel branşlara ilave olarak raket sporları, savunma sporları, okçuluk, binicilik, golf, güreş gibi sporlarında yine özgüven ve benlik gelişimine katkısı olduğu düşünülebilir.

Bu noktada takım sporları tarafı da hiç de azımsamalıdır. Futbol, basketbol, voleybol, hentbol, korfbol, hokey gibi branşlar, iş birliği, takım çalışması, sosyalleşme ve sorumluluk bilincinin gelişimine katkı sağlamaktadır.

Ayrıca yetenekli olan sporcuların takım ruhu ve liderlik özelliklerinin gelişimi de olası özelliklerden biri olarak göze çarpmaktadır. Sporcu olan bir çocuk hangi branşla ilgilenirse ilgilensin sağlık bilinci üst düzeyde olması gerekmektedir. Özellikle alt yapı sporcularımızın ilk dikkate alması gereken koşul dinlenme ve beslenme ilişkisi olmalıdır. Beslenmede hangi tür karbonhidratlar ne zaman alınması gereklidir? Antrenman öncesi sonrası ve sırası beslenme biçimleri nasıl olmalıdır? Hangi tür antrenmanda ya da sonrası ne kadar dinlenmek gereklidir? Diğer makro besinlerin alım düzeyleri ve zamanları nasıl olmalıdır? Motivasyonun optimum düzeyde tutulması, vücudun tepkilerini anlama gibi birçok konu hakkında deneyimli sporcu hatta ebeveyn olmak gereklidir.

Kültürel gelişim, kitap okuma, TV izleme, sibervizyon (örnek sporcu ya da müsabaka yarışma izleme) gibi uygulamalarla bilgi haznesini geliştirmek alt yapı sporcularının ileri ki yıllarda özen göstermesi gereken alışkanlıklardır.

Son sorulması gereken soru da; **sporda uygunluk nedir?** Günümüzde fiziksel uygunluk testleri, özellikle sadece temel motorik yeteneklerle bakılan ölçütler yeterli kalmayabilir. Bir çocuğun dayanıklılığı, kuvveti, esneklik, koordinasyonun ve süratinin genel anlamda iyi olması bir çok branş için avantaj teşkil etmektedir. Ancak spor branşının içerisindeki algı ve motor yetenekler birleştiğinde bir takım farklılıklar devreye girmektedir. Örneğin, hareket keskinliği, yansallık ve yönsellik

ilişkileri, derinlik algısı vb. kognitif özellikler motor becerilerin kullanım kalitesini artırmaktadır. Takım sporlarındaki tepki ve uygulamalar ya da ferdi sporlardaki hareket algıları bunlar üzerinden daha kaliteli hale dönüşmektedir. Bu sebeple sporcuların sadece fiziksel değil; aynı zamanda **zihinsel antrenmanlar** vb. simülatif uygulamalarla bu özelliklerini geliştirebilmektedirler. Sonuç olarak **aile eğitimi** sporcuların hedeflerine doğrusal bir şekilde ulaşmalarını oldukça etkilemektedir. Kulüpler, kamu ve yerel yönetimler spor sağlık ve psiko sosyal alandaki uzmanlarla dirsek temasına geçerek bu anlamda eğitimler verip spordaki gelişime katkı sağlamalıdır.

Herkese sağlıklı, mutlu ve sporla dolu günler dilerim.
Esenlikle kalın.

Sanatla bütünleşen bir yolculuk

AHENK SANAT

2010'da dostluk ve halk oyunları tutkusu ile kurulan Ahenk Sanat Kulübü, gelenekseli modernle harmanlayan gösterileriyle Silivri'de kültür ve estetik adına fark yaratıyor. Kulüp Başkanı Ferdi Konur'la hem geçmişi hem de geleceği konuştuk...

Silivri Rehber: Ahenk Sanat Kulübü nasıl kuruldu? Bu yola çıkarken sizi motive eden şey neydi? Kulüp olarak halk oyunlarına "farklı bir bakış açısı" getirdiğinizi söylüyorsunuz. Bu yaklaşımı biraz açar mısınız?

Ferdi Konur: Ahenk Sanat Kulübü 2010 yılında kuruldu. Kulübümüzü kurarken bizi motive eden şey dostluk ve arkadaşlığımızdı. Tabi ki bir de halk oyunları aşkımızdı. Evet, biz her zaman halk oyunlarına farklı bir açıdan baktık. Silivri'de olmayana, yapılmayana ve ilkleri yaptık. Bu yönde eğitmenlerimize de ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Özge Kahraman, Samet Kölemen ve Afşin Bulut hocalarıma teşekkürü bir borç biliyorum.

Geleneksel halk oyunlarını modern koreografiyle mi yorumluyorsunuz? Gösterilerde estetik ve kültürel dengeyi nasıl sağlıyorsunuz?

Geleneksel halk oyunlarımızı modern dans ile birleştirip, çeşitli projeler yaptık.

Bunu yapmak bize daha da iyi geldi. Çünkü bir şeye yorum katmak, bize çok haz veriyordu. Bu sayede yapılmayan ilkleri, Ahenk Sanat Kulübü olarak biz yaptık.

Bir şeyin "estetik" olarak nitelenmesi, insanda güzellik duygusu uyandırdığı anlamına gelir. Güzellik; kişide haz, beğeni ve hoşnutsuluk yaratır. Ancak neyin güzel ve estetik olduğunun sınırlarını net bir şekilde belirlemek zordur. Biz de bunu dans ile birleştirip, sunumumuzu estetik ve yöresel bir biçimde sunduk ve beğeni aldık.

Kulüpte her yaş grubuna açık mısınız?

Biz Ahenk Sanat Kulübü olarak, engelli bireylerimiz dâhil 7'den 70'e kadar halkoyunları derslerimizi veriyoruz.

Silivri'de sanata ve özellikle halk oyunlarına olan ilgi sizce nasıl? Gözlemlediğiniz bir artış var mı? Halkın kulübünüze olan desteğini ve katılımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Silivri bir halkoyunları kasabası. Bu yönden çok şanslıyız ama ilgiye gelecek olursak orada biraz durmak lâzım. Bence gerekli ilgi yok. Bizler kendi çabalarımız ile bu kültürümüzü daim ettirmeye çalışıyoruz.

Bugüne kadar hayata geçirdiğiniz projelerden en çok ses getiren hangisiydi? Katıldığınız festival, yarışma veya gösterilerden aldığınız tepkiler nasıldı?

Büyük proje olarak 4 adet projemiz oldu. Hepsinde çok ses getirdi. Bizi biz yaptı bunlar. Evliya Çelebi, Cumhuriyet, İz ve Gezsen Anadolu'yu projeleri bizim için çok verimli geçti. En son da Türkiye çapında ses getiren Ustalara Saygı gecesini gerçekleştirdik. Katıldığımız birçok yarışma oldu. Bunların çoğunda derecelerle Silivri'ye döndük. Kurulduğumuz günden bu güne 45 adet kupamız var. Dünya çapında ve ülke çapında da birçok büyük festivallerde ilçemizi temsil ettik

ve çok güzel geri dönüşler aldık.

Yakın zamanda gerçekleştirmeyi planladığınız projeler var mı? Ahenk Sanat Kulübü'nü önümüzdeki yıllarda nerede görmek istiyorsunuz?

Yakın zamanda tekrar Türkiye çapında 2'ncisini yapacağımız Ustalara Saygı gecesine hazırlanıyoruz. Sahne olarak da hazırladığımız şuan için bir projemiz mevcut. Ahenk Sanat Kulübünün bir kurum olarak kalmasını çok istiyorum. Bizler geçiciyiz ama Ahenk Sanat Kulübü kalıcı olsun istiyorum.

Halk oyunlarını gelecek nesillere aktarmanın etkili yolu sizce nedir? Gelenekle yenilik arasında bir denge kurmak isteyen genç dansçılara ne önerirsiniz?

Halkoyunlarının gelecek nesillere mutlaka ama mutlaka aktarılması gerekiyor.

Yoksa o zaman yok oluruz ve bunun içinde tekrar söylüyorum destek şart. Bu desteğin geleceğine de yürekten inanıyorum. Halkoyunlarımızı, aslında tarihimizi korumamız gerekiyor. Gelenekle yenilik her zaman kardeşlerdir. Biz de birçok geleceğimize yenilik yaptık ve yapmaya da devam ediyoruz. Yenilenmezsen bitersin, geleneğinden vazgeçme ama yenilemeyi de unutma diyorum gençlere...

Son olarak, Silivri halkına ve sanata gönül verenlere bir mesajınız var mı?

Biz bu yaşımıza kadar hep sanatın içinde kaldık ve kalamayacağız. Silivri halkına, sanata gönül verenlere, gençlerimize buradan, sizin vesilenizle tek bir şey söylemek istiyorum; Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk, "Sanatsız kalan bir milletin, hayat damarlarından biri kopmuş demektir" sözünü neden söylediği, ne anlam ifade ettiğini 7'den 70'e herkesin anlaması gerekiyor.

Teşekkür ederim.

- ▲ Kurumsal Kimlik
- ▲ Dergi
- ▲ Web Tasarım
- ▲ Tanıtım Filmi
- ▲ Broşür
- ▲ Sosyal Medya
- ▲ Tabela
- ▲ CNC Kesim
- ▲ Katalog
- ▲ Promosyon
- ▲ Grafik Tasarım
- ▲ Fotoğraf Çekimi

Adres: Piri Mehmet Paşa Mahallesi Başkomutan Caddesi Mustafa Fahri İş Hanı B.No: 58 Kat:3 Silivri/İST.

Mail: ccnmedya@gmail.com **Gsm:** 0(533) 402 20 30 **Web:** www.ccnmedya.com

TRAKYA MEŞRUBAT DAĞITIM TİC. LTD. ŞTİ.

İsmetpaşa Mahallesi Çoban Yıldızı Caddesi No: 17 Değirmenköy - Silivri / İSTANBUL

E-mail: trakya@trakya.com.tr

Tel: (0212) 778 10 14 - 15 Fax: (0212) 778 10 14 - 15